

Vijftig kenmerken van farizeeën

Hypocrisie, huichelarij en schijnheiligheid
in de kerk ontmaskerd

Zac Poonen

Vijftig kenmerken van farizeeën

Zac Poonen

© Stichting Heart Cry

Website: www.heartcry.nl

1^e druk, februari 2013

Vormgeving: AMV Drukkerij B.V.

Druk: Quality Dots B.V.

ISBN 978-90-79465-35-4

NUR 707 – Trefwoord: Geloofsopbouw

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inleiding - Vijftig kenmerken van farizeeën

In de Evangelieën lezen we over drie soorten zuurdeeg waar Jezus de mensen voor waarschuwde:

1. Het zuurdeeg van Herodes. (*Markus 8:15*)
2. Het zuurdeeg van de sadduceeën. (*Mattheus 16:6*)
3. Het zuurdeeg van de farizeeën. (*Mattheus 16:6*)

Deze drie soorten zuurdeeg staan voor drie soorten christenen.

Het zuurdeeg van koning Herodes was wereldgelijkvormigheid. In *Markus 6:20* lezen we dat Herodes graag naar Johannes de Doper luisterde. Maar twee verzen later lezen we dat Herodes er ook van genoot om te kijken naar de dans van Salome (die waarschijnlijk schaars gekleed was en een seksueel uitdagende dans uitvoerde). Ook vandaag de dag zijn er zulke christenen, die graag naar een krachtige preek luisteren op zondagmorgen en 's middags genieten van een smerige film. Herodes luisterde graag naar Johannes de Doper, omdat hij, in tegenstelling tot de saaie farizeeën, een vurige prediker was. Maar als iemand graag luistert naar een vurig profeet betekent dat niet dat diegene ook geestelijk gezind is. Wereldse christenen zijn doorgaans geen huichelaars zoals de farizeeën. Ze genieten van werelds vermaak en zullen dit niet verbergen.

Het zuurdeeg van de *sadduceeën* was een valse leer. De sadduceeën waren vrijzinnig in hun geloof. Ze geloofden niet in engelen, wonderen, de opstanding of de geestenwereld. Er zijn vandaag de dag christenen die 'cessationist' zijn. Zij geloven niet dat God nu nog wonderen doet. Zij geloven eveneens niet dat de gaven van de Heilige Geest ook nu nog beschikbaar zijn voor christenen.

Het zuurdeeg van de *farizeeën* was voornamelijk huichelarij. De farizeeën waren leerstellige fundamentalisten en zij waren voor het oog rechtvaardig. Jezus zelf gaf ze een compliment op deze twee gebieden (*Mattheüs 23:23,25*). Ze gaven hun tienden, baden en vasten regelmatig, hielden zich aan alle uiterlijke regels van de wet en deden zendingswerk. Er zijn ook tegenwoordig christenen die al deze dingen doen maar nog steeds zijn zoals de *farizeeën*.

Sommige christenen kunnen een mengsel bevatten van deze drie soorten zuurdeeg.

Vanuit de bovenstaande beschrijving zou men denken dat Jezus de grootste strijd heeft gehad met de volgelingen van Herodes of met de sadduceeën. Maar dat was niet zo. Zijn grootste strijd was met de fundamentalistische farizeeën die heiligheid predikten! En van alle mensen waren het de farizeeën die het meest gretig en vastbesloten waren om Jezus te kruisigen.

In het hedendaagse christendom zijn de sadduceeën en de Herodianen niet zo gevaarlijk als de farizeeën. Een Herodiaan kan naar de hel gaan. Maar hij kan anderen niet op een dwaalspoor brengen, omdat het voor iedereen duidelijk is dat hij een werelds mens is. Wat betreft de vrijzinnige sadduceeër, er zal waarschijnlijk niemand zijn die door hem wordt bedrogen en zal denken dat hij geestelijk is, als hij niet gelooft in wonderen of zelfs niet in de opstanding uit de dood.

De meest gevaarlijke persoon in het huidige christendom is (net als in de tijd van Jezus) de farizeeër, die correct is in de leer en die "heiligheid" predikt. Maar zijn "heiligheid" is een wettische heiligheid die geproduceerd wordt door wetten en regels. En zijn "gerechtigheid" mist "*de blijdschap en vrede in de Heilige Geest*" (*Romeinen 14:17*). Zulke mensen zijn gevaarlijk, omdat ze christenen kunnen misleiden in een valse heiligheid.

Het is dus belangrijk voor ons om de kenmerken van de farizeeën te begrijpen. Er is over de kenmerken van de volgers van Herodus of de sadduceeën weinig geschreven, behalve dat wat ik al genoemd heb. Over de farizeeën is er echter wel veel geschreven in de evangeliën. God wil dus dat wij hun kenmerken bestuderen.

Alle gelovigen met een fundamentele leer en een streven naar heiligheid, lopen het gevaar om een farizeeër te worden zonder dat ze dit zelf zullen merken. Laten we, omdat velen van ons in deze categorie vallen, met diepe nederigheid deze studie benaderen.

Er zijn minstens vijftig kenmerken van de farizeeën die ik ontdekt heb in de evangeliën. Zelfs als er maar één van deze kenmerken bij ons past, dan zijn we farizeeër, ook al hebben we de andere 49 kenmerken niet. Deze lijst is niet compleet. Als je naar je eigen leven kijkt zou je andere kenmerken kunnen ontdekken die niet genoemd zijn in de Bijbel.

De geest van de farizeeër staat lijnrecht tegenover de Geest van Christus. Daarom is het zo ernstig. Net zoals wij niet zouden willen dat er ook maar een klein deeltje van de geest van de hel in ons woont, zouden we niet moeten willen dat er ook maar een klein deeltje van de geest van de farizeeër in ons huist.

Een belangrijk teken van de zegen van God is dat de Heilige Geest ons licht geeft met betrekking tot onszelf. Als we niet in steeds toenemende mate licht krijgen over de onchristelijke dingen in ons leven, dan zijn we nog niet echt gezegend door God. Gezondheid en welvaart zijn *niet* de tekenen van de zegen van God, omdat veel ongelovigen deze beide kenmerken bezitten - zelfs meer dan de meeste gelovigen.

Als God ons de onchristelijke dingen laat zien in onze levens, dan wil Hij dat wij ons hiervan reinigen (*2 Korinthe 7:1*), zodat we deel zullen krijgen aan Zijn Goddelijke natuur. Ons persoonlijk leven, familie leven en kerkelijk leven zal hierdoor helderder en helderder worden. We zullen bevrijd zijn van wetticisme (legalisme) en dan alleen kunnen we vliegen als de arenden in de lucht. We zullen echter vast blijven zitten aan de aarde als we niet "*de farizeeër in ons*" zien.

God geeft ons Zijn Woord zodat we licht hebben op onszelf - en niet om farizeeërs te zien in anderen. Alleen als we het farizeïsme in onszelf zien en ons ervan reinigen, zijn we geschikt voor God in Zijn werk. In de volgende paragrafen zullen de vijftig kenmerken besproken worden.

Zac Poonen

Kenmerk 1

Farizeeën roemen in hun relatie met godvruchtige mannen.

“En denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader.” (Mattheüs 3:9)

Een farizeeër weet dat hij zelf niet godvruchtig is, dus probeert hij geassocieerd te worden met “Broeder X”, die een reputatie als godvruchtig man heeft, zodat hij aanspraak kan maken op godsvrucht door associatie met deze broeder. Er zijn vandaag de dag veel vleselijke christenen die roemen in het feit dat ze lid zijn van een kerk die wordt geleid door een man met een godvruchtige reputatie. Ze leven van die reputatie, zonder dat ze zelf iets van heiligheid bezitten. Farizeeën gaan om met godvruchtige mensen en stellen zich dan voor dat ze zelf ook heilig zijn.

Je kunt deel uitmaken van een erg goede kerk en toch naar de hel gaan, doordat er zonden zijn in je leven waarvan je je niet bekeerd hebt, of doordat je wrok koestert tegen een ander. Als u zich voorstelt dat God alle roddel en kwaadsprekerij zal gedogen en negeren omdat u deel uitmaakt van een goede kerk, dan heb u het mis. Dan zal u erg verrast worden op de dag des oordeels. Misschien bent u op enig moment gered geweest, maar vandaag bent u waarschijnlijk verloren. Roem dus nooit in uw relatie met godvruchtige mensen.

Kenmerk 2

Farizeeën roemen in uiterlijke gerechtigheid

Jezus zei: “Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en de farizeeën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.” (Mattheüs 5:20)

Wat bedoelde Jezus hier? Moeten we meer vasten, meer bidden en meer tienden geven dan de farizeeën deden?

Jezus praatte hier helemaal niet over kwantiteit, maar over kwaliteit. Hij bedoelde dat de kwaliteit van onze gerechtigheid veruit superieur moet zijn aan die van de farizeeën als we Gods Koninkrijk binnen willen gaan. In de resterende verzen van dit hoofdstuk legde Hij dit verder uit. De gerechtigheid van de farizeeën was alleen *uiterlijke* gerechtigheid. Ze roemden in hun *uiterlijke* gehoorzaamheid aan de wetten van God, maar Jezus zei dat God op zoek was naar innerlijke gerechtigheid. Niet alleen het vermijden van het plegen van een moord, maar ook het vermijden van innerlijke boosheid; niet alleen uiterlijke vormen van overspel voorkomen, maar ook het begeren van vrouwen in je gedachten vermijden.

Jezus zei dat boosheid en zondige seksuele lusten zo erg zijn, dat iemand voor deze zonden naar de hel kan gaan (*Mattheüs 5:22,29,30*). De meeste christenen nemen deze innerlijke zonden niet serieus, omdat ze farizeeën zijn. Ze roemen in hun *uiterlijke* getuigenis voor de mensen. Er kunnen ook nog andere gebieden zijn, waar je gerechtigheid alleen aan de buitenkant aanwezig is. *“Want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan.” (1 Samuel 16:7)* Wat andere gelovigen van uw geestelijkheid denken heeft geen waarde voor God. Hij kijkt naar uw gedachten, motieven en opvattingen. Roem niet in uw reputatie voor mensen, als uw hart onrein is.

Kenmerk 3

Farizeeën gaan niet om met zondige mensen

“En toen de farizeeën dat zagen, zeiden zij tegen Zijn discipelen: Waarom eet uw Meester met de tollenaars en zondaars?” (Mattheüs 9:11)

Farizeeën gaan alleen om met hun eigen clubje “heilige” farizeeën. Ze bekritiseerden

zelfs Jezus, omdat hij omging met zondaren. Is de heiligheid die u bezit een heiligheid die u weghoudt van uw onbekeerde familieleden? Het is waar dat we alleen *gemeenschap* kunnen vinden met Gods kinderen, maar we kunnen met iedereen *vriendschappelijk* omgaan. Jezus stond bekend als de “*Vriend van zondaren*”. Als u wilt worden als Jezus, dan moet u ook een vriend van zondaren zijn.

Een farizeeër zal niet naar een bruiloftsreceptie van een onbekeerd familielid gaan, omdat hij vindt dat hij hierdoor vervuild wordt. Jezus daarentegen zou een huwelijksfeest van een onbekeerd familielid graag bijwonen. Hij ging naar huizen van zondaars toe, waar men waarschijnlijk aan het dansen en drinken was. Hij deed dit, omdat Hij het evangelie met deze zondaren wilde delen. Contact met zondaren verontreinigde Hem niet, want Zijn rechtvaardigheid was een innerlijke rechtvaardigheid. Het is waar dat Hij het grootste deel van Zijn tijd doorbracht met de discipelen, maar Hij besteedde ook veel tijd aan het praten met zondaren. Hoe kunnen wij zondaren winnen voor God als we niet op een vriendelijke manier met hen omgaan?

Een goede vraag die u aan uzelf kunt stellen is deze: Hoeveel mensen zijn er in uw kerk door u tot God gebracht? Zelfs al zit u 20 jaar in de kerk, dan kan het nog zijn dat u niemand tot Christus hebt gebracht. Denk u niet dat dit iets zegt over uw leven? Ook veel ouderlingen hebben in vele, vele jaren nog geen enkele persoon tot Christus gebracht. De reden hiervoor kan zijn dat ze farizeïsch zijn. Als u eerlijk uw farizeïsme erkent op dit gebied, dan kan God u gebruiken om anderen tot Hem te leiden.

Kenmerk 4 **Farizeeën zijn asceten**

"Waarom vasten wij en de farizeeën veel, en vasten Uw discipelen niet?" (Mattheüs 9:14)

Farizeeën dwongen andere mensen om te vasten en te bidden. Ze legden nadruk op lichamelijke disciplines, zoals vasten, als een manier om geestelijk te worden en ze schepten erover op. Jezus vastte zelfs nog meer dan de farizeeën. Hij vastte echter niet *om heilig te zijn*. Hij vastte *omdat Hij heilig was*. Jezus schepte niet op over Zijn vasten, zoals de farizeeën. Ook heeft Hij nooit mensen gedwongen tot vasten. Niet tijdens Zijn leven op aarde en ook nu niet. Vasten heeft alleen waarde voor God als het volkomen vrijwillig wordt gedaan. Anders wordt het een dood werk.

Aanhangers van allerlei religies praktiseren bepaalde vormen van ascetisme, zoals vasten. Sommigen van hen stoppen zelfs de seksuele relatie met hun vrouw, om heilig te zijn. Maar dat is voor een christen niet de manier om heilig te leven. Het kenmerk van een *volmaakt* mens is niet dat hij discipline heeft op het gebied van voeding en seks, maar dat hij zijn tong kan beheersen (*Jakobus 3:2*). Vervolgens moeten we ook onze gedachten en onze ogen beheersen.

Jezus kon genieten van een goede maaltijd. Ze noemden Hem “*een vraatzuchtig mens*” (*Lukas 7:34*). Zijn allereerste wonder was het maken van extra wijn op een bruiloft! Dat lijkt één van de meest onnodige wonderen die Jezus heeft gedaan. De gasten hadden al veel wijn op; en Jezus maakte 600 liter wijn voor een bruiloftsfeest met misschien 200 gasten, wat betekende dat Hij 3 liter wijn voor iedere persoon maakte!! Waarom was het nodig dat er zoveel wijn voor hen werd gemaakt? Als eerste wonder zouden wij eerder denken aan een “*geestelijker*” wonder, zoals een opstanding uit de dood! Een reden waarom Hij dit wonder deed, was omdat Hij was gekomen om een godsdienst van uiterlijkheden af te breken, die regeltjes onderwees in de vorm van: “Raak dat niet aan, eet daar niet van.”, enzovoort.

Ik heb christenen ontmoet (in het bijzonder in bepaalde kerkgenootschappen), die heel subtiel hun perioden van vasten noemen in hun gesprek. Ze zeggen dit bijvoorbeeld

zo: "Ik wil een kostbaar woord met u delen, dat God mij heeft gegeven toen ik recent 21 dagen had gevast." Hun belangrijkste doel hier is om u te imponeren met het feit dat ze 21 dagen gevast hebben. Al hun andere woorden komen op een tweede plaats. Maar Jezus vertelde ons dat we het nooit aan iemand anders moeten laten weten als we vasten. Farizeeën doen dit wel en scheppen op over hun ascetisme.

Discipline in eten, slapen en seksuele zaken heeft zeker een belangrijke plaats in het christelijk leven. Dit is echter zeker geen kwestie waar we anderen over moeten vertellen of waar we in moeten roemen.

Kenmerk 5

Farizeeën zijn erg kritisch naar anderen om kleine zaken

"Toen de farizeeën dat zagen, zeiden zij tegen Hem: Zie, Uw discipelen doen iets wat niet geoorloofd is te doen op de sabbat." (Mattheüs 12:2)

De farizeeën wisten dat het door de wet werd toegestaan dat Israëlieten, wanneer ze door een graanakker van een ander liepen, graan mochten plukken om ervan te eten. Waar ze hier echter vraagtekens bij zetten, was waarom de discipelen dit "werk" deden op de sabbatdag. Farizeeën zijn erg kritisch naar andere mensen als het gaat om kleine zaken. In *Mattheüs 15:2* vragen ze Jezus waarom Zijn discipelen hun handen niet ritueel wassen, volgens de tradities van de oudsten. Farizeeën kijken altijd of ze iets bij andere gelovigen zien, waar ze iets op aan kunnen merken.

Als u ook zo bent en u bent een ouderling in de gemeente, dan is uw kerk waarschijnlijk gevuld met farizeeën, omdat het grootste deel van de mensen in de kerk dezelfde gewoonten ontwikkelen als de ouderlingen. We lezen dat in *hoofdstuk 2 en 3 van Openbaring*. Als de ouderling echter vrij is van farizeïsme, dan is de kans groot dat de meeste mensen in zijn kerk ook vrij zijn van farizeïsme.

Ik zou daarom tegen elke gelovige willen zeggen: volg nooit de ouderlingen in de kerk als ze wettisch en farizeïsch zijn. Onderwerping aan een ouderling is alleen vereist in *kerkelijke zaken* en niet in persoonlijke zaken. Daarmee bedoel ik dat als hij aankondigt dat de kerkdienst op zondag om 10 uur begint, je hem moet gehoorzamen en moet gaan om 10 uur. Als hij in de dienst lied nummer 45 aankondigt, gehoorzaam dan en zing samen met de anderen lied 45. Als hij de gemeente vraagt om te gaan staan, moet u ook gaan staan en als hij iedereen vraagt om te gaan zitten, gaat u ook zitten. Dat is alles wat de "*onderwerping aan de ouderling*" betekent. Maar u hoeft niet het voorbeeld van zijn leven te volgen, als hij geen waardig voorbeeld is om te volgen. Anders zult u uzelf ook vernietigen. Volg Jezus zelf en volg nooit een wettische, farizeïsche ouderling – wie hij ook mag zijn – ook al is hij de leidende ouderling in uw gemeente. U moet zich *alleen* maar onderwerpen aan een ouderling in andere gebieden van uw leven als u het volste vertrouwen in hem hebt als een man van God.

Kenmerk 6

Farizeeën leven vanuit regels

"En zie, er was iemand die een verschrompelde hand had. En ze vroegen Hem: Is het ook geoorloofd op de sabbatdagen te genezen? Dit om Hem te kunnen beschuldigen." (Mattheüs 12:10)

Farizeeën leven vanuit regels. Ze leven niet vanuit het leven van Jezus. Hun belachelijke regels leerden dat een zieke man geen genezing mocht zoeken op de sabbatdag. Veel kerkleiders van tegenwoordig hebben ook belachelijke regels gemaakt, die het leven van hun kudde moeilijk maken. De farizeeën stelden deze vraag alleen maar aan Jezus "*om Hem te kunnen beschuldigen*". Dit geldt ook voor veel van de kerkleiders van tegenwoordig, die ook snel iemand veroordelen omdat ze een klein regeltje overtreden dat door hen zelf is gemaakt. God is de enige Wetgever

(of de Maker van de regels) in het universum. Als u regels maakt voor anderen in de kerk, die de Almachtige God niet heeft gemaakt, dan handelt u alsof u zelf God bent – en dat is “de geest van de antichrist” (zie *2 Thessalonicenzen 2:4*). Dan zult u uiteindelijk, net als de farizeeën, samenwerken met satan, de “*de aanklager van onze broeders*” (*Openbaring 12:10*).

Neem als voorbeeld de kwestie dat vrouwen hun hoofd moeten bedekken. De Bijbel zegt dat vrouwen hun hoofd moeten bedekken als ze bidden of profeteren (*1 Korinthe 11:5*). Sommige kerkleiders leren echter dat vrouwen hun hoofd altijd moeten bedekken (24 uur per dag), omdat ze “altijd” zouden moeten bidden. De inconsistentie hierin wordt gezien in het feit dat ze niet aandringen (ook vanuit het principe van “altijd bidden”) dat mannen hun hoofd dan altijd onbedekt moeten houden (en nooit een pet of een hoed mogen dragen). Ook wordt hun inconsistentie gezien in het feit dat ze de zusters toestaan om slechts 15% van hun hoofd te bedekken (alleen het achterste deel van het haar, want het is lastig om tijdens de hitte van de dag het hele hoofd te bedekken!). Farizeeën zijn door en door inconsistent, maar zijn zich daarvan dikwijls onbewust. De enige dames die ik heb gezien, en die hun hoofd *volledig* bedekken, zijn enkele rooms-katholieke nonnen, zoals Moeder Theresa. Bijna alle anderen die deze kwestie benadrukken als wet (en die anderen veroordelen als ze niet gehoorzamen) zijn inconsistent. Het zijn hypocrieten en farizeeën. God doelde met het bedekken van het hoofd van de vrouw op een symbool en niet op een wet. Dus verspil ik persoonlijk niet mijn tijd aan het controleren of alle vrouwen 100% van hun hoofd bedekt hebben en of er geen pluk haar zichtbaar is onder de sluier!

Farizeïsche ouderlingen zijn in veel van dergelijke zaken soepel als het hun eigen familieleden betreft, maar strikter als het om andere mensen gaat. Daarom vroeg Jezus de farizeeën: “Als je ezel op de sabbatdag in een kuil valt, wat doe je dan?” Ze bekommerden zich wel om hun eigen ezels, maar niet om een zieke man. Kerkleiders moeten heel voorzichtig zijn, dat ze niet hun eigen familieleden ontzien van de regels, die ze voor anderen maken.

Kenmerk 7

Farizeeën worden gedreven door jaloezie en haat

“De farizeeën gingen weg en beraadslaagden tegen Hem, hoe zij Hem om zouden kunnen brengen.” (Mattheüs 12:14)

Het kan zijn dat u jaloers bent op iemand, maar dat uw jaloezie nog niet het punt heeft bereikt waarop u die persoon vermoordt. U moet echter niet vergeten dat jaloezie en haat de eerste stappen zijn richting moord. Deze volgorde had het ook bij Kaïn: Jaloezie..... haat.....moord.

De farizeeën waren jaloers op Jezus, omdat Hij veel dingen kon doen die zij niet konden. Hij was dus populairder bij het volk. Zelfs Pilatus (die erg weinig wist over Jezus) kon zien dat de farizeeën Jezus gekruisigd wilden hebben, alleen maar omdat ze jaloers op Hem waren (*Mattheüs 27:18*). Als je jaloers bent op iemand, dan blijkt dat duidelijk uit je spreken en handelen.

U kunt jaloers op iemand zijn omdat hij beter kan preken dan u, of omdat hij meer rijkdom of geestelijke gaven heeft dan u. Dan wordt het heel makkelijk voor u om een kleine fout in hem te vinden en om hem daarin te bekritisieren. U zult er naar verlangen om hem op een of andere manier te zien vallen. De religie van de farizeeën is gelijk aan de religie van Kaïn.

De geschiedenis van het menselijk geslacht begint met twee stromingen – de een is *geestelijk* (Abel) en de ander *religieus* (Kaïn). Kaïns eerste zonde was jaloezie op Abel. Deze twee stromingen eindigen in Jeruzalem (de ware kerk) en de valse kerk (Babylon). Als we de stroming van Kaïn volgen, die opgebouwd is uit religie en jaloezie,

zullen we uiteindelijk eindigen als onderdeel van Babylon, zelfs al is onze leer evangelisch.

Kenmerk 8

Farizeeën zijn achterdochtig en veronderstellen het slechtste van andere mensen

"Maar de farizeeën hoorden dit en zeiden: Deze drijft de demonen alleen maar uit door Beëlzebul, de aanvoerder van de demonen." (Mattheüs 12:24)

Toen Jezus een demon uitwierp, zeiden de mensen: *"Is dit niet de Zoon van David (de beloofde Messias)?" (Mattheüs 12:23)* De farizeeën waren echter verstoord over het feit dat Jezus iets kon doen wat zij zelf niet konden. En dus vermoedden ze het aller-slechtste met betrekking tot hem.

Zelfs als iemand iets goeds doet, waardoor een ander gezegend wordt, zal een farizeeër hier een slecht motief achter zoeken. Als hun eigen kinderen echter deze daad hadden verricht, dan zouden ze hierover hebben opgeschept en hier de beste motieven aan toegedicht hebben, omdat farizeeën hun eigen familie ontzien in hun kritiek ten opzichte van anderen. Farizeeën zijn erg achterdochtig en kunnen niet geloven dat iemand iets zou doen met een belangeloos motief, omdat ze zelf zo egoïstisch zijn. Als u een farizeeër bent, dan zult u merken dat u verkeerde motieven toeschrijft aan het goede dat anderen doen en kritisch bent ten opzichte van hen die anderen waarderen.

Kenmerk 9

Farizeeën zijn erg onachtzaam in hun uitspraken

"Maar de farizeeën hoorden dit en zeiden: Deze drijft de demonen alleen maar uit door Beëlzebul, de aanvoerder van de demonen." (Mattheüs 12:24)

Farizeeën spreken op onachtzame wijze onbeleefde en kwetsende woorden over anderen en oordelen over anderen als ze praten. Stelt u zich voor, dat u de Zoon van God de "aanvoerder van de demonen" noemt! Hoe heeft Jezus gereageerd op deze boze kritiek van de farizeeën? Jezus antwoordde hierop door te zeggen: *"Jullie hebben tegen mij, een gewoon mens, gesproken. Jullie zijn vergeven. Maar wees voorzichtig dat jullie niet tegen de Heilige Geest spreken" (Mattheüs 12:32)*. Jezus vergaf deze farizeeën (als mens). Maar God in de hemel vergaf hen niet.

Als we tegen iemand zondigen, zijn er twee elementen:

- 1 – Een horizontaal element – zonde tegen de naaste
- 2 – Een verticaal element – zonde tegen God

Als u wilt dat de zonde uitgewist wordt, dan moet die persoon u vergeven; en God moet u ook vergeven. Maar voordat God iemand vergeeft, moet die persoon zich eerst bekeren. Dus als een mens u het horizontale element van de zonde vergeeft, wordt u in het verticale element nog steeds geconfronteerd met Gods oordeel, totdat u zich bekeert en vergeving aan Hem vraagt. Als één van deze farizeeën later naar Jezus toegegaan was en had gezegd: "Heere, sorry dat ik U Beëlzebul heb genoemd. Wilt U me alstublieft vergeven?", en als hij daarna vergeving had gevraagd aan God, dan alleen zou zijn zonde uitgewist zijn, anders niet. Jezus waarschuwde ons dat we bij het laatste oordeel veroordeeld worden *voor de woorden die we hebben gesproken (Mattheüs 12:37)*.

Hebt u een ziekte die ondanks al uw gebeden en medische behandelingen niet geneest? Het is mogelijk dat u ongehoorzaam bent geweest aan Gods bevel uit *Psalms 105:15: "Raak Mijn gezalfden niet aan, doe Mijn profeten geen kwaad"*. Hebt u verachtend gesproken over een godvruchtige broeder? Misschien is dat de oorzaak ervan dat uw ziekte niet geneest. Misschien hebt u geoordeeld over mensen die

tienduizend keer heiliger zijn dan u en die tienduizend keer meer voor God hebben gedaan dan u. Alleen bekering en verontschuldiging aan die persoon zal u genezing geven.

Kenmerk 10

Farizeeën verwaarlozen in de naam van hun godsdienst hun verantwoordelijkheden in het gezin

"Waarom overtreedt ook u het gebod van God door uw overlevering? God heeft immers geboden: eer uw vader en uw moeder (...) Maar u zegt: wie maar tegen vader of moeder zegt: het is bestemd als offergave, wat u van mij had kunnen krijgen, en zijn vader en moeder niet zal eren, met hem is het in orde."
(Mattheüs 15:1-9)

De farizeeën ontkrachten Gods gebod om je ouders gehoorzaam te zijn, door te zeggen dat je niet je behoeftige ouders hoeft te steunen als je je geld in de schatkist van de tempel doet. Een arme vader zou dus ziek zijn en dood gaan, omdat zijn "heilige" zoon zijn geld aan het zendingswerk heeft gegeven!!

Tegenwoordig zou dit ongeveer zo gaan: de farizeeër zegt tegen zijn vrouw, "Ik heb vanavond een vergadering in de kerk. Ik kan je dus niet helpen bij het werk in het huishouden." Of hij kan 's morgens Bijbelstudie doen over de tabernakel (*Exodus 25*) en God vragen om tot hem te spreken, terwijl zijn vrouw worstelt om de kinderen klaar te maken voor school, ontbijt klaar te maken en een huilende baby stil te krijgen. De Heere zal deze farizeeër proberen te zeggen: "sluit je Bijbel, vergeet je 'tabernakel studie' en help je vrouw in de keuken!" Hij kan echter de stem van God niet horen, omdat zijn farizeïsche oren doof zijn geworden voor de stem van God.

Een groot deel van ons geestelijk leven is het nemen van verantwoordelijkheid voor het werk dat thuis gedaan moet worden. *"Maar als iemand de zijnen en vooral zijn huisgenoten niet verzorgt, heeft hij het geloof verloochend en is hij erger dan een ongelovige."* (1 Timotheüs 5:8)

Kenmerk 11

Farizeeën zijn snel beledigd

"Toen kwamen Zijn discipelen naar Hem toe en zeiden: Weet U wel dat toen de farizeeën dit woord hoorden, zij er aanstoot aan namen? Maar Hij antwoordde en zeide: (...) Laat hen gaan."
(Mattheüs 15:12-14)

Toen Jezus de farizeeën corrigeerde over het feit dat ze de mensen leerden hun ouders te onteren (kenmerk 10), waren ze beledigd. Farizeeën zijn snel beledigd door een woord van berisping of door een correctie die God geeft door een broeder. Eén van de *kleuterlessen* in het christelijke leven is overwinning krijgen over het "*beledigd worden*". Er is geen hoop dat u ooit van het farizeïsme afkomt, als u niet probeert om volledig vrij te zijn van een beledigd gevoel wanneer u gecorrigeerd wordt.

Ik ken mensen die ooit in onze kerk waren en zich zo beledigd voelden na een terechtwijzing die ze kregen, dat ze de kerk helemaal hebben verlaten. Ze zwerven vandaag de dag in de woestijn en er is alle kans dat ze eeuwig verloren zullen gaan. Ik kan u verzekeren dat u ook op weg bent naar de hel als u, net als de farizeeërs, beledigd bent wanneer u gecorrigeerd wordt.

Jezus zei tegen Zijn discipelen: "laat hen gaan." We moeten niet achter beledigde farizeeën aangaan om ze terug te brengen naar de kerk. We moeten God gehoorzamen en hen laten gaan. Als ze zich bekeren, dan kunnen ze terugkeren naar God en naar de kerk. Niet op een andere manier.

Kenmerk 12

Farizeeën zijn geestelijk blind

Jezus zei: "Het zijn blinde geleiders van blinden. Als nu een blinde een blinde geleidt, zullen zij beiden in een kuil vallen." (Mattheüs 15:14)

Farizeeën zijn erg geleerd in de Bijbel. Maar ze zijn geestelijk blind en daardoor hebben ze geen enkele openbaring over geestelijke werkelijkheden. Als deze blinde leiders andere blinde mensen leiden, zegt Jezus: *"zullen zij beiden in een kuil (de hel) vallen"* (Mattheüs 15:14).

Volg nooit een blinde leider. Wees er zeker van dat uw leider/ouderling een man is met geestelijke visie, die van Gods volk houdt. Gebrek aan liefde is de oorzaak van geestelijke blindheid en het leidt ertoe dat predikanten op een *veroordelende* manier preken. Een man die van Jezus houdt ziet de Heere zo duidelijk, dat hij in zijn preek Jezus verhoogd en Hem aan u kan laten zien. Zo'n leider moet u volgen en ernaar verlangen om zoals hem te zijn.

Kenmerk 13

Farizeeën zijn huichelaars

"Wees op uw hoede voor het zuurdeeg van de farizeeën, dat is de huichelarij." (Lukas 12:1)

Het woord "hypocriet" (huichelaar) is een Grieks woord dat is opgenomen in de Nederlandse taal en "acteur" betekent. Als je in de eerste eeuw in Griekenland was geweest en aan de mensen had gevraagd waar je de hypocrieten kon vinden, dan zouden ze geantwoord hebben met: "in het theater." De hypocrieten (acteurs) komen daar het podium op om voor een paar uur hun hypocrisie te praktiseren (acteren) en gaan vervolgens weer terug naar huis om hun normale leven te leiden.

In een Hollywood film kan een man de rol spelen van Johannes de Doper en zich even heel heilig voordoen, omdat hij een goede acteur is. Maar in zijn echte leven is hij misschien wel een dronkaard en een overspeler.

Vandaag de dag worden de meeste huichelaars aangetroffen in de kerken, waar ze voor een paar uur hun rol spelen op zondagmorgen. Elke zondag voeren ze op dat tijdstip een grote show uit, waarin de Heere word geprezen. Als je echter doordeweeks naar hun huizen gaat, zal je snel ontdekken dat ze op zondagmorgen een rol aan het spelen zijn. In hun dagelijks leven thuis prijzen ze God *niet*, maar klagen, mopperen, roddelen en ruziën ze met elkaar.

Bent u ook zo – acteert u voor anderen in de kerk, maar ben u een heel ander mens in uw kantoor en thuis?

Kenmerk 14

Farizeeën proberen anderen in hun woorden te vangen

"En de farizeeën kwamen naar Hem toe om Hem te verzoeken en zeiden tegen Hem: Is het een man toegestaan zijn vrouw om allerlei redenen te verstoten?" (Mattheüs 19:3)

Farizeeën willen mensen vangen in iets wat ze zeggen, zodat ze hen kunnen beschuldigen tegenover anderen.

Ze kunnen je zelfs vragen stellen om je te laten struikelen. We lezen in *Mattheüs 22:15*: *"Toen gingen de farizeeën op weg en beraadslaagden hoe zij Hem op Zijn*

woorden konden vangen.” (zie ook Lukas 11:54)

Ik heb vergelijkbare ervaringen gehad. Soms komen er gelovigen van bepaalde kerken (die zich door een preek van mij aangesproken voelen en me willen beschuldigen van ketterij) bij me op bezoek en stellen me vragen met de bedoeling om mij te vangen in een uitspraak die doe. Ze zijn niet geïnteresseerd in het vrij zijn van zonde in hun eigen leven, maar alleen in het vinden van één of andere fout in een ander. De farizeeën waren precies zo. Ze haalden Jezus' woorden uit hun context en beschuldigden Hem van ketterij. Hedendaagse farizeeërs hebben ook mijn woorden op een soortgelijke manier verdraaid.

Als we van iemand houden, zullen we altijd de beste bedoeling zoeken achter iets wat hij zegt. We zullen zeggen: “Misschien heb ik verkeerd begrepen wat hij zei. Misschien maakte hij een grapje”. Een farizeeër zal hier echter nooit rekening mee houden. Er staat over Jezus geschreven: *“Hij zal niet oordelen naar wat Zijn ogen zien en Hij zal niet vonnissen naar wat Zijn oren horen” (Jesaja 11:3)*. Dit is een voorbeeld dat alle godvruchtige mensen zullen volgen.

Kenmerk 15

Farizeeën hebben een hard hart

“Dit volk nadert tot Mij met hun mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan.” (Mattheüs 15:8)

Het hart van een farizeeër is hard, omdat het *ver verwijderd is van God*. Als je boter dicht bij het vuur zet zal het direct gaan smelten, maar als je het in de vriezer legt wordt het hard. Het kan zelfs zo hard worden als een steen, zodat je een beitel nodig hebt om het kapot te maken. Zo is het hart van de farizeeër. God is een vuur en als je dicht bij Hem leeft zal je hart altijd zacht zijn. Zelfs stenen smelten in de aanwezigheid van God.

Als u hard bent tegen anderen, dan kunt u er zeker van zijn dat u ver, ver weg bent van God. De farizeeën waren hard tegen anderen, omdat ze miljoenen kilometers van God verwijderd waren. Farizeeën eren God met hun lippen en zingen mooie lofprijzliederen, “O Heere, Gij zijt waardig”, enzovoort. Ze oordelen zichzelf echter niet. Iemand die naar God luistert, zal altijd zichzelf oordelen en niet anderen. Dit is een kenmerk van iemand met een zacht hart.

Ik heb opgemerkt dat, hoewel farizeeën erg hard zijn tegen anderen, veel van hen heel zacht zijn ten opzichte van familieleden. Ze maken regels voor anderen, maar leggen deze niet op aan hun eigen familieleden. Ze zijn vol van partijdigheid en huichelarij.

We moeten overtuigingen hebben. Ik heb mijn eigen overtuigingen in wat ik mijzelf toesta te bezitten of te doen. Ik probeer echter niet mijn overtuiging op te leggen aan anderen in zaken waar de Schrift over zwijgt. Ik vertel de mensen niet of ze wel of niet een TV mogen hebben. Ik denk dat een computer met internet veel gevaarlijker is dan een TV. Ik waarschuw de mensen voor de gevaren van beide apparaten, maar ik maak geen regels voor anderen, zoals de farizeeën. Ik ken farizeeën die anderen vertelden dat ze deze apparatuur nooit aan moesten schaffen, maar die later op hun woorden terug moesten komen toen ze uit noodzaak zelf een computer kochten.

Kenmerk 16

Farizeeën houden niet van luidruchtige openbare lofprijzing

“Toen de overpriesters en de schriftgeleerden de wonderen zagen die Hij deed, en de kinderen die in de tempel riepen: Hosanna, de Zoon van David! Namen zij Hem dat zeer kwalijk.” (Mattheüs 21:15)

Farizeeën storen zich eraan wanneer mensen hun stem verheffen om God te prijzen. Ze geloven dat eerbied voor God betekent dat we stil moeten zijn in Zijn aanwezigheid, of op zijn minst gematigd in lofprijzing. Jezus was echter verheugd toen Hij de kinderen lof aan God hoorde roepen, omdat het Hem herinnerde aan de hemel! De hemel is een plaats waar er luide en continue lofprijzing is – soms zo luid als de donder (*Openbaring 19:6*). Dit geluidsniveau hebben we nog niet bereikt in onze lofprijs-samenkomsten. Maar dat is ons doel. Farizeeën storen zich er al aan als ze iemand “Amen” of “Hallelujah” horen zeggen in reactie op iets wat ze gehoord hebben in een prediking!! Ze zullen rondkijken om te zien wie het heeft gezegd. Ze vinden dat zulke woorden niet uitgesproken mogen worden in een samenkomst! Ze vinden dat iedereen tijdens de samenkomst moet zitten alsof het een begrafenis betrof. Als je naar ze kijkt tijdens het zingen, zou je kunnen denken dat ze nog niet hebben gehoord dat Jezus is opgestaan uit de dood!!!

Kenmerk 17

Farizeeën hebben kennis zonder gehoorzaamheid

“De schriftgeleerden en de farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat zij zeggen dat u in acht moet nemen, neem dat in acht en doe het; maar doe niet naar hun werken, want zij zeggen het, maar doen het zelf niet.” (Mattheüs 23:2-3)

In *Mattheüs 23* legt Jezus meer kenmerken van de farizeeën bloot dan in enig ander hoofdstuk van de Bijbel. *Mattheüs 23* is een hoofdstuk dat precies tegenovergesteld is aan *1 Korinthe 13*. Geleid worden door de wet is het tegenovergestelde van geleid worden door Goddelijke Liefde vanuit de Heilige Geest. Dus als we uit een leven vol farizeïsme en wetticisme geleid willen worden naar een leven van Goddelijke Liefde, moeten we *Mattheüs 23* zorgvuldig bestuderen.

De farizeeën zaten in de stoel van Mozes. Dit betekent dat ze naar bijbelschool waren gegaan, hun doctorale graad hadden behaald en veel nauwkeurige kennis hadden. Jezus zei zelfs tegen Zijn discipelen dat ze alles moesten doen, wat de farizeeën hen leerden te doen. Wat de farizeeën onderwezen moet dus juist zijn geweest. Ze waren echter niet gehoorzaam aan dat wat ze wisten.

Kennis is erg nuttig, maar het kan ook erg gevaarlijk zijn. Alleen kennis die gekoppeld is aan gehoorzaamheid zal geestelijk leven voortbrengen. Kennis zonder gehoorzaamheid brengt geestelijke dood. Het is beter om helemaal *geen* kennis te hebben, dan dat je kennis hebt en geen gehoorzaamheid. Kennis kan worden vergeleken met het voedsel dat we eten en gehoorzaamheid met het spijsverteringsproces. Als voedsel wordt verteerd, gaat het deel uitmaken van ons lichaam. Rijst en curry worden omgezet in vlees en botten – een wonder dat niet minder is dan dat van water, dat in wijn wordt veranderd. En ons lichaam voert dit wonder elke dag uit!

Als het voedsel dat we eten echter niet wordt verteerd, dan kan dit voedsel onze dood veroorzaken, omdat onverteerd voedsel in de maag gaat rotten en we hier ziek van worden. Hebt u wel eens opgemerkt dat als u moet overgeven, het voedsel dat uit uw maag komt stinkt en bedorven smaakt? Het kan lekkere kip curry zijn geweest toen u het at. Het had echter een heel andere smaak toen u het uitbraakte. Dat gebeurt ook als we kennis verzamelen en niet gehoorzamen. Dit is de reden waarom veel christenen in geestelijke zin stinken. Degenen die het ergst stinken zijn degenen met de grootste hoeveelheid kennis en de kleinste hoeveelheid gehoorzaamheid. Zo zijn farizeeën. Het trieste echter is dat ze van zichzelf niet realiseren dat ze stinken. Een geestelijk mens daarentegen kan deze stank al heel snel ruiken. Een godvruchtige man zal een farizeeër in de eerste vijf minuten van een gesprek met hem kunnen onderscheiden. Hun ogen zijn hooghartig of vol van overspel (*Spreuken 6:17; 2 Petrus 2:14*). Veel vrouwen die in hun onbekeerde dagen een flirterig leven hebben geleid,

reinigen na hun bekering niet volledig hun geest. Het resultaat is dat, zelfs 20 jaar na hun bekering, hun ogen nog steeds flirtende zijn. Ik zeg tegen alle jonge mannen: Blijf uit de buurt van zulke zusters.

Kenmerk 18

Farizeeën brengen hun prediking niet in de praktijk

"Want zij zeggen het, maar doen het zelf niet." (Mattheüs 23: 3)

Dit Bijbelvers is het tegenovergestelde van *Handelingen 1:1*, waar staat geschreven van Jezus dat Hij: *"begonnen is te doen (eerst) én te onderwijzen (daarna)."* De farizeeën onderwezen, maar deden niet. Ze brachten hun eigen prediking niet in de praktijk. Jezus deed eerst en predikte vervolgens alleen maar wat Hij al had gedaan! Dit zijn twee tegenovergestelde geesten. Diegenen die de geest van de farizeeën hebben, bouwen de hoererende gemeente Babylon. Degenen die de Geest van Christus bezitten, bouwen de bruidsgemeente Jeruzalem.

Jezus predikte nooit over wat hij niet eerst had gedaan. Hoe lang denk je dat Jezus de tijd nam om de bergrede voor te bereiden (*Mattheüs 5, 6 en 7*), de mooiste preek die iemand ooit heeft verkondigd? Het kostte Hem 30 jaar om die preek voor te bereiden. Het kwam uit Zijn leven en niet alleen uit Zijn gedachten.

Als u predikt wat u iemand anders hebt horen prediken, dan komt dat alleen maar uit uw hoofd. Het is alleen maar kennis. Er is geen leven of zalving in. Als u wilt preken zoals Jezus preekte, dan moet u eerst het Woord naleven en het daarna prediken. Sommige mensen vragen aan mij: "Broeder Zac, mag ik uw preken verkondigen in mijn bediening?" Dan zeg ik: "Ja, als je er eerst naar leeft en eerlijk bent in het toegeven waar je ze vandaan hebt." God zegt: *"Heeft ook maar één van deze predikers de tijd genomen om Mij te ontmoeten en naar Mij te luisteren en mijn Woord na te leven?... Ik heb deze predikers nooit gestuurd, Ik heb nooit tot hen gesproken, maar desalniettemin predikten ze."* (*Jeremia 23:17,18,21 - geparafraseerd*)

Als u de preek van iemand anders verkondigt, zonder er naar te leven of de mensen te vertellen hoe u eraan bent gekomen, dan zoekt u eer voor uzelf. Dat is een gevaarlijke gewoonte die de geestelijke dood als gevolg kan hebben voor u, want God heeft gezegd: *"Zie, Ik zal die profeten! (...) die Mijn woorden van elkaar stelen (...) die hun tong gebruiken en spreken: Hij spreekt."* (*Jeremia 23:30-31*).

In de afgelopen circa 30 jaar heb ik mijn best gedaan om ervoor te zorgen dat wat ik predik, ik eerst in de praktijk heb gebracht in mijn eigen leven. Laat me u een voorbeeld geven: Ik heb nog nooit ergens gepredikt en mensen aangespoord om als zendeling naar Noord-India te gaan. Waarom heb ik dat niet gedaan, ondanks dat er daar honderden zendingen nodig zijn? Omdat ik zelf niet in Noord-India heb geleefd als zendeling.

Luister nu naar wat ik ga zeggen en ga na of het waar is: *Bijna elke leider van evangelische zendingsorganisaties in India woont in het comfortabele Zuid-India en daagt anderen uit om zendeling te worden in Noord-India.* Deze leiders sturen hun eigen kinderen naar goede scholen en colleges in Zuid-India. Vervolgens zeggen ze tegen hun zendingen, die leven in afgelegen dorpen in Noord-India (waar geen scholen zijn), dat ze hun kinderen naar een ver gelegen kostschool moeten sturen. Ik ben hier niet om deze leiders te oordelen, want God is hun rechter. Maar ik zeg dit: ik zal *nooit* hun voorbeeld volgen. Ik zou een farizeeër zijn als ik preek zoals zij preken, want ik zou anderen moeten vragen om iets te doen wat ik zelf niet doe. Alleen iemand die in Noord-India geleefd heeft en zijn kinderen in die moeilijke omstandigheden heeft opgevoed, heeft het recht om anderen te vertellen om hetzelfde te doen. Al de anderen, die dit preken, zijn farizeeën. Dit principe is ook op vele andere zaken van toepassing.

Predik nooit iets dat u niet zelf hebt gedaan. Probeer ouders niet te adviseren in het opvoeden van hun tieners als u zelf nooit tieners hebt opgevoed. Dat zou net zo dwaas zijn als een vrijgezel die ouders vertelt hoe ze hun kinderen op moeten voeden. Vaak kunnen we anderen tot zegen zijn door gewoon voor hen te bidden en onze mond, wat advies betreft, gesloten houden.

Kunt u scheikunde onderwijzen, zonder dat u hiervoor gestudeerd hebt? Nee. Als u Engels hebt gestudeerd, kunt u alleen Engels onderwijzen. Dat is een simpele waarheid die elke leraar bekend is. Farizeeën begrijpen zoiets simpels echter niet.

Kenmerk 19

Farizeeën binden zware lasten op anderen

"Want zij binden lasten samen die zwaar zijn en moeilijk om te dragen, en zij leggen ze op de schouders van de mensen; maar zij willen die zelf met geen vinger verroeren." (Mattheüs 23:4)

Farizeeën proberen zich geestelijk voor te doen door hoge normen te prediken die anderen op moeten volgen, maar zelf houden ze zich niet aan deze normen.

Ik herinner me een jeugdkamp lang geleden, waar ik één van de twee sprekers was. De andere spreker predikte eerst dat iedereen 10% van zijn tijd aan God moest geven (zoals de tienden van je geld), wat betekent dat iedereen 2 uur en 24 minuten per dag moet bidden en Bijbellezen. Tijdens het vragenuurtje dat volgde, vroeg één van de jonge mannen mij of ik het eens was met deze leer. Ik vertelde hen dat ik het er niet mee eens was en vroeg vervolgens de andere spreker openlijk: "Broeder, besteed jij elke dag 2 uur en 24 minuten aan Bijbellezen en gebed?" Hij antwoordde schaapachtig: "Nee." Iedereen zag toen dat hij een hypocriete farizeeër was, die zware lasten oplegt aan anderen en die zelf niet draagt. Dit is slechts één voorbeeld.

Er zijn mensen die anderen aansporen om 10% van hun geld aan God te geven en die zelf nog geen 10% van hun bruto inkomen geven. Het zijn hypocriete farizeeën. De Christelijke wereld is vol van farizeïsche predikers, die onmogelijke normen opleggen aan anderen en er zelf niet aan voldoen. Dit zijn de predikers die bouwen aan Babylon en het werk van God vernietigen. Ze gebruiken Gods Woord om mensen te belasten in plaats van te zegenen.

Ik houd van "The Message" vertaling van Mattheüs 23:4 die zo luidt: *"In plaats van het geven van God's Woord als eten en drinken waardoor jullie deel kunnen nemen aan God's feestmaaltijd, verpakken ze het in bundels van regels en laden het op jullie alsof jullie pakezels zijn. Ze vinden er plezier in om jullie te zien wankelen onder deze lading en zouden er niet aan denken om een vinger uit te steken om te helpen."*

Zulke predikers behandelen Gods kinderen als ezels die zware lasten moeten dragen. Dezelfde Bijbelse boodschap kan op twee manieren gepredikt worden – als een *last* of als een *zegen*. Het hangt allemaal af van de prediker.

De farizeïsche predikers zijn er de oorzaak van dat veel jonge mensen genoeg hebben van de kerkdiensten. Jezus predikte uit hetzelfde Oude Testament als de farizeeën. Hij bevrijdde echter mensen met dat Woord, terwijl de farizeeën de mensen met grote ketens bonden met hetzelfde Woord. Dit gebeurt ook vandaag nog wanneer farizeeën prediken.

Kenmerk 20

Farizeeën zoeken eer van mensen

"Al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden." (Mattheüs 23:5)

Jezus zei dat de farizeeën op de straathoeken hardop staan te bidden (*Mattheüs 6:5*). Jezus was hier natuurlijk aan het overdrijven, maar met een doel. Hij was een meester in overdrijven, wanneer Hij een belangrijk punt wilde benadrukken. Hij sprak van mensen met een balk in hun oog en van mensen die kamelen hadden ingeslikt! Ik heb ook geprobeerd om Jezus' voorbeeld te volgen in het overdrijven van iets, met als doel om het te benadrukken. We mogen echter zeker niet overdrijven *wanneer we iets rapporteren*. We mogen niet zeggen: "er kwamen 200 mensen naar mijn bijeenkomst!", terwijl er maar 150 mensen waren geweest. Maar het soort overdrijven dat Jezus gebruikte, namelijk om iets te benadrukken, is erg waardevol.

Jezus sprak over farizeeën die bidden om zo de eer van mensen te krijgen. Hebben we niet allemaal weleens in het openbaar gebeden om eer van anderen te ontvangen? We luisteren vaak, wanneer we aan het bidden zijn, of er iemand is die een "Hallelujah" of een "Amen" op ons gebed zegt. Dit is farizeïsme, want we hebben dan gebeden voor de mensen en niet voor God. We moeten onszelf reinigen van deze zonde.

Kunnen predikanten preken om eer te krijgen van mensen? Ik oordeel zelf na elke preek of ik geprobeerd heb om God of de mens te behagen en om te kijken waar ik de kwaliteit van mijn prediking kan verbeteren. Iedere kok wil de kwaliteit van zijn keuken verbeteren. Maar helaas zijn er zeer weinig predikanten die ernaar streven om de kwaliteit van hun prediking te verbeteren. Daarom zijn de meeste predikanten altijd saai om naar te luisteren. Ze zijn verwaand genoeg om te denken dat ze krachtige en gezalfde preken leveren. Ze vragen zelfs niet aan hun vrouw hoe zij over hun preken denken. De afgelopen jaren heb ik geprobeerd om voortdurend mijn prediking te verbeteren, want ik wil preken op dezelfde pakkende manier waarop Jezus preekte en met hetzelfde vuur en dezelfde passie als Hij had.

Er zijn ook nog andere manieren waarop we in verleiding kunnen komen om de eer van mensen te zoeken. U kunt rapporten schrijven van uw werk, niet om God te eren, maar om mensen te imponeren met wat je voor God doet. Onze kerken hebben, vanaf het begin in 1975, nog nooit een rapport of een foto van ons werk naar iemand anders gestuurd. Wij waren van mening dat het genoeg was, als God wist wat we gedaan hadden.

Eer van mensen zoeken is één van de zonden die in de meeste kerken nooit besproken worden. Eer zoeken maakt van iemand een farizeeër. Farizeeën zullen alleen bouwen aan *Babylon*.

Om te bouwen aan de ware kerk van onze Heere Jezus Christus, moeten we onszelf reinigen van het zoeken naar eer van mensen.

Kenmerk 21

Farizeeën denken dat heiligheid te zien is in kledingstijl

"Want zij maken hun gebedsriemen (kleine doosjes met Bijbelteksten werden op het voorhoofd gedragen) breed en de kwastjes aan hun kleren groot." (*Mattheüs 23:5*)

Een ander kenmerk van farizeeën is om te roemen in de "heiligheid" van hun kleren!!

God had de Israëlieten gezegd dat ze kwasten (een bundel van losse draden, gebonden aan de ene kant en los hangend aan de andere kant) met een blauw koord aan de zomen van hun kleding moesten bevestigen. Dit was om ze, elke keer als ze die kwasten zagen, te herinneren aan Gods geboden die uit de hemel kwamen (*Numeri 15:38*).

De farizeeën maakten hun kwasten een beetje langer dan die van anderen. Ze konden dan roemen in het feit dat hun kwasten 15 cm lang waren, terwijl de kwasten van

anderen slechts 7 centimeter lang waren. Dit deden ze om aan te tonen dat ze heiliger waren!

Ook vandaag zijn er vele farizeeën die roemen in de “heilige” kleding die ze dragen. Ik heb eens van iemand een erg kleurrijk Hawai overhemd gekregen. Wat zou u denken als u mij in dat overhemd zou zien lopen? Sommige christenen zouden er geschokt van zijn. Dat zou hun farizeïsme onthullen. Omdat we niet genoeg de Bijbel overdenken, hebben we veel ideeën die volledig in tegenstelling zijn tot Christus. We zijn bang voor wat anderen over ons zouden denken, als we een overhemd dragen met een bepaalde kleur. De heiligheid van Jezus zat echter niet in Zijn kleren.

Farizeeën kijken goed naar anderen om te zien wat ze dragen – kleding, schoenen, oorbellen, enz., - en om iets te vinden wat ze kunnen bekritisieren. Ze hebben ogen als arenden als het gaat om dit soort zaken.

Jezus sprak zich uit tegen mannen met *“verwijfde (malako – Grieks) kleding” (Mattheüs 11:8)*. En de Heilige Geest spoort vrouwen aan *“bescheiden, discreet en eenvoudig”* gekleed te gaan (*1 Timotheüs 2:9 en 1 Petrus 3:3*). Buiten dit wordt heiligheid niet gevonden in de kleren die we dragen. Heiligheid zit vooral inwendig.

Kenmerk 22

Farizeeën houden van eervolle functies en titels

“Zij zijn zeer gesteld op de ereplaatsen tijdens de maaltijden en op de voorste plaatsen in de synagogen; zij zijn ook belust op de begroetingen op de markten, en om door de mensen ‘rabbi, rabbi’ genoemd te worden. Maar u mag zich geen rabbi laten noemen.” (Mattheüs 23:6-8)

Farizeeën houden van de eer die ze krijgen, wanneer ze oudsten worden in een kerk. Ook de farizeïsche vrouwen van deze oudsten zijn trots op de eer die hun echtgenoten daarmee krijgen. Als je ook maar een klein beetje trots bent op het feit dat je ouderling bent of dat je echtgenoot een ouderling is, ben je een farizeeër van de eerste orde. Zulke ouderlingen kunnen alleen aan Babylon bouwen. Er is geen verschil tussen de farizeeën van die dagen die graag ‘rabbi’ genoemd werden en de farizeeën van vandaag die graag aangesproken worden met: “pastoor”, “eerwaarde”, “dominee”, “vader” en allerlei andere belachelijke titels, die christelijke leiders zichzelf hebben toegeëigend. Je kunt zelfs die farizeïsche geest hebben als je jezelf een “Broeder” laat noemen, maar dan met een hoofdletter “B”. Zulke farizeeën houden ervan om met diverse publieke functies op podia te zitten om erkend te worden als dominee.

Ik ontving enkele jaren geleden een brief van een Bijbel seminarie uit de Verenigde Staten, wat me een eredoctoraat aanbood vanwege mijn internetbediening en alle boeken die ik had geschreven. Ze vroegen me alleen maar om een formulier in te vullen en dit terug te sturen. Ik heb nooit geantwoord. Zou Jezus geïnteresseerd zijn geweest in het krijgen van een eredoctoraat? Zeker niet.

De bovenstaande Bijbelverzen gaan verder met: *“want Eén is uw Meester, namelijk Christus; en u bent allen broeders. En u mag niemand op de aarde uw vader noemen, want Eén is uw Vader, namelijk Hij Die in de hemelen is. En u mag niet meesters genoemd worden, want Eén is uw Meester, namelijk Christus. Maar de belangrijkste van u zal uw dienaar zijn. En wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden.” (Mattheüs 23:8-12)*.

Veel gelovigen in onze kerken hebben geprobeerd om mij zo ver te krijgen dat ik de leiding zou nemen over hun levens. Ze vragen me om hen te vertellen wat ze moeten doen. Ik weiger dat. Ik geef ze alleen suggesties en vertel ze dan: “Nu moet je eerst gaan vragen aan God of je moet doen wat ik zeg. Als hij je er geen vrede over geeft, negeer dan mijn advies en doe wat God vertelt dat je moet doen. Je enige leider moet

Christus zijn.”

Er zijn veel kerkelijke leiders die niet de leer van Christus volgen op dit gebied, maar die ervan houden om mensen te vertellen hoe ze hun privé-leven moeten leiden. Zulke ouderlingen zijn farizeeën, die bouwen aan Babylon. Ze zijn zelf onder de wet en brengen ook hun kudde hieronder. Ze kennen de vrijheid van de Geest niet, want ze houden van functies, titels en eer.

Kenmerk 23

Farizeeën bederven anderen

"Maar wee u, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, want u sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen; u gaat er immers zelf niet binnen, en hen die er binnen willen gaan, laat u er niet binnen gaan." (Mattheüs 23:13)

Oprechte, jonge mensen die tot geloof zijn gekomen worden bedorven door farizeïsche leiders. Deze jonge mensen kunnen grote ijver hebben om de zonde te overwinnen en voor God te leven, wanneer ze voor het eerst bekeerd zijn. Ze zien hun predikanten echter als filmacteurs op grote podia staan, horen ze preken en "in Jezus' Naam" veel geld inzamelen, wat ze vervolgens gebruiken om te leven als een filmster. Deze jonge mensen, die gestart zijn met een verlangen om Jezus te volgen en te leven zoals Hij deed, willen nu leven zoals hun beroemde predikers. Ze denken bovendien dat als ze trouw zijn, ze op een dag ook beroemd zullen worden en zullen leven als een filmster. Op deze manier bederven en belemmeren deze farizeeën hen in het volgen van Jezus en het ingaan in Gods Koninkrijk.

Jonge mensen hebben tegenwoordig een gebrek aan goede rolmodellen die ze kunnen volgen. Helaas zijn er nauwelijks predikanten die vandaag de dag met de woorden van Paulus kunnen zeggen: *"Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus ben."*

(1 Korinthe 11:1 en Filippenzen 3:17) En dus zeg ik tegen de jongeren: kijk naar Jezus en volg Zijn voorbeeld. Als je iemand ontmoet die Jezus echt volgt, kijk dan naar hem en volg zijn voorbeeld ook.

Kenmerk 24

Farizeeën profiteren van arme mensen

"Wee u, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, want u eet de huizen van de weduwen op."
(Mattheüs 23:14)

We weten niet precies hoe de farizeeën de huizen van de weduwen "opaten". Misschien spoorden ze de arme weduwen aan om hun eigendommen voor "het werk van de Heere" te geven, hen vertellend dat God hen hiervoor zou zegenen – waarna ze deze giften in beslag namen en er zelf van genoten. Zo zouden ze de weduwen beroofd kunnen hebben, net zoals de onrechtvaardige rechters van Israël dit 700 jaar eerder hadden gedaan *(Jesaja 10:2)*.

Deze uitbuiting van arme mensen is er ook nog in de 21^e eeuw. Christelijke televisie predikanten zijn berucht als het gaat om het ontvangen van grote sommen geld van arme weduwen en gepensioneerden. Ze doen hen de belofte: *"God zal u zegenen en u van uw ziekten genezen, als u geld geeft aan mijn bediening."* De meeste oude weduwen en gepensioneerden hebben ziektes en andere problemen en hier weten deze predikanten goed misbruik van te maken voor hun eigen voordeel. Ze maken gebruik van psychologische trucs, emotionele oproepen en Bijbelverzen om geld uit deze arme mensen te persen. De arme weduwen geloven deze inhalige bedriegers en sturen hen hun schamele spaargeld. De predikanten gebruiken vervolgens dit geld voor hun grootse levensstijl – de aanschaf van een privé vliegtuig, eigendommen enz.

Dit patroon van het oplichten van de armen is in de afgelopen jaren begonnen in Amerika, maar heeft zich nu verspreid over de hele wereld en word inmiddels ook al aangetroffen bij veel Indiase predikanten. Zulke farizeeën zijn rovers en dieven op klaarlichte dag.

Wat een getuigenis had Paulus, toen hij aan het einde van zijn leven kon zeggen: *“Wij hebben niemand onrecht aangedaan, wij hebben niemand te gronde gericht, wij hebben niemand uitgebuit.”* (2 Korinthe 7:2) Dat zou het getuigenis van iedere dienaar van God moeten zijn aan het eind van zijn leven.

Het is duivels en slecht om te profiteren van arme gelovigen – *op welke wijze dan ook.*

Kenmerk 25

Farizeeën bidden lange, indrukwekkende gebeden in het openbaar

“Wee u, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, (...) voor de schijn bidt u lang; daarom zult u een des te zwaarder oordeel ontvangen.” (Mattheüs 23:14)

Door de jaren heen heb ik waargenomen dat degenen die in het openbaar het langste bidden, in privé niet of nauwelijks bidden. Het zijn allemaal farizeeërs. De eerstvolgende keer dat je iemand in het openbaar een lange redevoering hoort geven in zijn gebed, besef dan dat het een farizeeër is. Als de leider, in de tijd voor openbare lofprijzing, aan iedereen vraagt om hun lofprijzing te beperken tot één of twee minuten per persoon, dan moet iedereen dat doen. Farizeeën zullen hier echter geen gehoor aan geven. Ze vinden dat hun gebeden langer moeten zijn dan die van anderen. De enige reden daarvoor is hun arrogantie, hun trots en de hoge dunk die ze van zichzelf hebben!

De Bijbel beveelt om te *“profeteren, naar de mate van het geloof”* (Romeinen 12:7). Dit betekent dat de lengte van onze preek in verhouding moet staan met de volwassenheid van ons geestelijk leven. Maar 90% van de kerkleiders die ik heb ontmoet houden lange, saaie preken en zijn elke zondag ongehoorzaam aan dit bevel. Nogmaals, de enige reden voor zo'n ongehoorzaamheid is de hoge dunk die men van zichzelf heeft!

Kenmerk 26

Farizeeën doen zendingswerk en maken mensen tot tweevoudig kind van de hel

“Wee u, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, want u reist zee en land af om één bekeerling te maken, en als hij het geworden is, maakt u hem een kind van de hel, dubbel zo erg als u.” (Mattheüs 23:15)

Farizeeën mogen zich dan wel richten op zendingswerk, maar hun zogenaamde “bekeerlingen” gaan naar de hel, omdat ze niet gebracht worden tot oprechte bekering en geloof.

Farizeeën kunnen deelnemen aan een heleboel “religieuze werken” (wat fundamenteel verschilt van het doen van Gods wil) en zelfs ook met een heleboel opoffering. Ze kunnen “fulltime christelijke werkers” worden, maar hun “bekeerlingen” zullen tweevoudige kinderen van de hel zijn – omdat ze geen bekering prediken en de mensen ervan verzekeren dat ze wedergeboren zijn, zonder dat ze zich van hun zondige wegen afkeren, alleen maar omdat ze “geloven”. Op soortgelijke manier overtuigen ze mensen ervan dat ze vervuld zijn van de Heilige Geest (terwijl ze dat niet zijn), alleen maar omdat ze wat onzin brabbelen – wat totaal verschillend is van de echte gave van tongentaal. Ze maken de mensen zo tot tweevoudige kinderen van de hel. Om te beginnen leefden deze mensen al in zonde, als kinderen van de hel. Maar nu zijn ze door farizeïsche predikers ervan overtuigd dat ze voor “eeuwig veilig” zijn,

omdat ze de “magische” woorden “Heere Jezus, kom in mijn hart” hebben herhaald, zonder dat hun houding ten opzichte van zonde veranderde. Vervolgens wordt hen verteld dat ze vooral hun tienden moeten geven en worden ze verzekerd van een plaats in de hemel. Op deze manier zijn ze geïsoleerd van het evangelie. Als ze nu namelijk een evangelie boodschap horen, dan voelen ze zich niet meer aangesproken omdat ze al “eeuwig veilig” zijn. Wat een verschrikkelijke misleiding vindt er vandaag de dag plaats. Ik heb mensen in sommige van onze eigen kerken verteld dat ze niet wedergeboren zijn, ondanks dat ze al vele jaren in ons midden hebben gezeten. Veel farizeïsche ouderlingen hebben geen onderscheidingsvermogen als het gaat om het beoordelen of een persoon wedergeboren is of niet. Ze staan allerlei soorten mensen toe om lid te worden van hun kerk en deze mensen worden later de oorzaak van veel problemen.

Sommige farizeeën hebben een voorliefde voor *de armen*. Ze zorgen dat *arme* mensen zich in hun kerk belangrijk voelen, *alleen omdat ze arm zijn*. En deze ouderlingen denken dat ze op Jezus lijken! (Dit is het tegenovergestelde van de voorgangers die een voorliefde hebben voor *de rijken* – *Jakobus 2:1-4*). God wist dat deze kwade neiging er zou kunnen zijn onder “*super-geestelijke leiders*”, en daarom waarschuwde hij de leiders van Israël: “*U mag een arme bij zijn rechtszaak niet voortrekken.*” (*Exodus 23:3*) Door het laten blijken van partijdigheid en door arme mensen zich belangrijk te laten voelen, alleen maar om hun armoede, maken ze deze armen tot tweevoudige kinderen van de hel. Jezus was geen communist, die kwam om de armen gelijk te stellen met de rijken. Ik ben ook geen communist. Ik ben een christen. Ik respecteer mensen *die nederig zijn en God vrezen, ongeacht hun rijkdom of armoede*. Veel kerkleiders verwarren het christendom echter met communisme.

We kunnen onszelf als gemeente op twee manieren misleiden. De ene manier is dat we ons verbeelden dat we een prachtige gemeente zijn omdat we veel rijke, geschoolde en ontwikkelde mensen met hoge posities in onze gemeente hebben, maar waarvan de meesten goddeloos zijn. De andere manier is dat we ons verbeelden dat we een prachtige kerk zijn omdat we helemaal geen rijke of geschoolde mensen hebben, maar alleen een groep arme, ongeschoolde mensen, maar waarvan de meesten goddeloos zijn! Beide kerken zijn Babylonisch – maar op een verschillende manier. Verbeeld u niet dat *alle* armen geestelijk zijn of dat *alle* rijken ongeestelijk zijn. Armoede is niet gelijk aan godzaligheid. Maak geen tweevoudige kinderen van de hel.

Kenmerk 27

Farizeeën interpreteren de Bijbel zonder openbaring van God

"Wee u, blinde leiders, die zegt: Heeft iemand gezworen bij de tempel, dan betekent dat niets; maar heeft iemand gezworen bij het goud van de tempel, dan is hij aan die eed gebonden. Dwazen en blinden! Want wat is meer, het goud of de tempel, die het goud heiligt? En: heeft iemand gezworen bij het altaar, dan betekent dat niets; maar heeft iemand gezworen bij de gave die daarop ligt, dan is hij aan die eed gebonden. Dwazen en blinden! Want wat is meer, de gave of het altaar, dat de gave heiligt? Wie daarom zweert bij het altaar, die zweert daarbij en bij alles wat daarop ligt; en wie zweert bij de tempel, die zweert daarbij en bij Hem Die daarin woont; en wie zweert bij de hemel, die zweert bij de troon van God en bij Hem Die daarop zit.
(*Mattheüs 23:16-22*)

De farizeeën interpreteerden de Bijbel met hun verstand, zonder enige openbaring van God. En dus pasten ze Gods Woord aan naar hun eigen ideeën en predikten dat vervolgens als de wet van God. Er zijn vandaag de dag farizeïsche predikers die dit ook zo doen. Ze begrijpen niet de geest achter Gods Woord, maar prediken het volgens de letter – en “*de letter doodt*” (*2 Korinthe 3:6*). Deze predikers zien niet de tegenstrijdigheid, als ze dit woord op een ander gebied ongehoorzaam zijn.

Hier is een voorbeeld. Sommige kerkleiders leren dat het dragen van sieraden een

zondige luxe is en kijken neer op een zuster die slechts goedkope namaaksieraden draagt. Diezelfde predikers geven echter heel veel geld uit aan het bouwen van hun huis met luxe inrichting. Ze zien hierin niet hun tegenstrijdigheid en hypocrisie, en stellen hun geweten gerust door te zeggen dat de Bijbel niet spreekt over dure marmeren vloeren, maar alleen over het dragen van sieraden (*1 Timotheüs 2:9; 1 Petrus 3:3*)!! Maar de Bijbel spoort ons eigenlijk aan om *alle* overbodige luxe te vermijden.

Er zijn veel meer voorbeelden zoals deze te noemen. Zulke kerkleiders hebben geen openbaring van de Heilige Geest over het Woord. In plaats hiervan interpreteren ze de Schrift zodanig dat ze het zichzelf gemakkelijk maken en toch anderen oordelen.

Kenmerk 28

Farizeeën zijn doordrammers van de letter van de wet

"Wee u, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na." (Mattheüs 23:23)

Farizeeën nemen een klein aspect van een gebod uit de Bijbel en leggen hier de nadruk op. Ze concentreren op de details. Tegenwoordig is er veel van dit soort prediking. Deze prediking leidt tot een kerk vol met wettische mensen, die trots zijn op hun gehoorzaamheid in kleine zaken, maar die zich niet bewust zijn van hun volslagen ongehoorzaamheid in belangrijkere zaken. Jezus vertelde de farizeeën niet dat ze de tienden van de munt, dille en komijn niet moesten geven. Wat Hij zei was dat de belangrijkere zaken van Gods Wet *meer benadrukt* moesten worden dan het geven van de tienden.

Ik bestudeerde eens de vier evangeliën en schreef *alle onderwerpen op waar Jezus de nadruk op legde*: Hij predikte over bekering, arm zijn van geest, zachtheid, zuiverheid, berouw over de zonde, belasting betalen, wedergeboorte, het aanbidden van God in geest, liefde, nederigheid, echtelijke trouw, breken met menselijke tradities, enz. Hij sprak echter geen enkele keer over hoe de mensen zich moeten kleden, of dat vrouwen sieraden mogen dragen en of dat ze hun hoofden moeten bedekken. Hij heeft wel gesproken over een eenvoudige levensstijl en dat er geen liefde moet zijn voor geld.

Vervolgens heb ik de brieven van de apostelen bestudeerd om te zien welke onderwerpen er door de Heilige Geest *vaak* werden benadrukt, welke *weinig* en welke helemaal niet werden genoemd.

Zo heb ik ontdekt wat ik in mijn prediking moet benadrukken en welke onderwerpen er minder belangrijk zijn. Als u zo de Schrift bestudeert, zult u een evenwichtige prediking hebben en voorkomt u dat u een farizeïsche prediker wordt.

Kenmerk 29

Farizeeën hebben geen gerechtigheid, geen barmhartigheid en geen geloof

"Wee u, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, (...) u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en het geloof." (Mattheüs 23:23)

De farizeeën waren onrechtvaardig en oneerlijk in hun omgang met andere mensen. Ze hadden geen barmhartigheid voor hen die fouten gemaakt hadden en waren niet gelovig in hun privéleven. Maar ondanks al deze gebreken in hun leven, beschouwden ze zichzelf nog steeds als heilig, vanwege hun vasten, gebeden, Bijbelkennis, enzovoort. Ze waren te vergelijken met een bruid, die naar haar bruiloft ging met een vieze en rommelige bruidsjurk, maar zich alleen maar zorgen maakte over of ze wel sierlijk genoeg het bruiloftsfeest binnen zou lopen. Als er egoïsme, trots, onbarmhartigheid en ongeloof is in onze levens en we roemen in onze religieuze

activiteiten, dan bedriegen we onszelf dat we geestelijk zijn. We moeten erkennen wat de belangrijke zaken van het christelijk leven zijn en ons hier eerst op concentreren.

Kenmerk 30

Farizeeën ziften muggen uit en slikken kamelen door

"Blinde leiders, die de mug uitzift, maar de kameel doorslikt." (Mattheüs 23:24)

Farizeeën zijn erg nauwkeurig in kleine, onbelangrijke zaken (dode muggen uitziften), maar zijn niet gehoorzaam aan de geboden uit de Bijbel (slikken kamelen door). Jezus bedoelde de farizeeën hiermee niet te zeggen dat het goed was om dode muggen in te slikken. Hij liet hen juist hun inconsistentie zien in het negeren van de belangrijker zaken.

Farizeeën zijn nauwkeurig in kleine uiterlijkheden, zoals het dragen van schone kleren wanneer ze naar een samenkomst gaan, of het netjes en opgeruimd houden van hun huis. Dit zijn goede gewoonten. Als het echter gaat om belangrijker zaken, zoals het zoeken van God om woede en seksuele lusten te overwinnen, het helpen bij werk in de kerk, of het reizen naar dorpen om mensen tot Christus te brengen, zijn ze niet zo enthousiast, omdat deze zaken het opofferen van hun gemak, tijd en geld vragen.

De engelstalige *"Message Translation"* Bijbel parafraseert dit vers als volgt: *"Heb je enig idee hoe dwaas je eruit ziet, als je een levensverhaal schrijft dat van begin tot einde niet klopt en vervolgens gaat muggenziften over komma's en puntkomma's?"*

In Bangalore worden er Bijbelkennis wedstrijden gehouden waar veel christenen aan deelnemen, om een prijs van een paar honderd roepies te kunnen winnen. Om deze prijs te winnen, moesten niet alleen alle woorden van het Bijbelgedeelte nauwkeurig worden opgeschreven, maar ook alle komma's en puntkomma's moesten op de juiste plek staan! Sommige gelovigen besteden lange weken aan het memoriseren van de correcte plaatsen van deze komma's en puntkomma's om de prijs te winnen. Al die tijd echter, leeft men thuis in ongehoorzaamheid aan de Schrift. Dit stoort ze niet. Je kunt de 1^e prijs winnen in een Bijbelwedstrijd en toch een farizeeër van de eerste orde zijn.

Liefde is het ultieme einde en doel van het evangelie (*1 Timotheüs 1:5*) – God liefhebben met heel ons hart, ziel en kracht en onze medegelovigen liefhebben, zoals Christus ons heeft liefgehad. Als we streven naar deze liefde, dan zullen we instinctief weten wat de belangrijkste dingen van het christenleven zijn.

Kenmerk 31

Farizeeën concentreren zich alleen op het hebben van een goed getuigenis aan de buitenkant

"Wee u, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, want u reinigt de buitenkant van de drinkbeker en de schotel, maar van binnen zijn ze vol van roofzucht en onmatigheid. Blinde farizeeër, reinig eerst de binnenkant van de drinkbeker en de schotel, zodat ook de buitenkant daarvan rein wordt." (Mattheüs 23:25,26)

Farizeeën reinigen de buitenkant van hun leven, maar storen zich niet aan de toestand van hun hart, dat vol is van genotzucht en hebzucht. Ze leven met egoïstische motieven en denken alleen na over het krijgen van meer en meer geld en eer en comfort voor henzelf en hun familie. Aan de buitenkant zijn ze echter vroom en religieus en zelfs actief in allerlei soorten "bedieningen" die andere christenen kunnen zien. Zo krijgen ze dus een goede reputatie bij de mensen.

God test ons en kijkt of we Zijn goedkeuring zoeken of die van de mensen. Iemand die niet bezorgd is over onzuiverheid in zijn hart en alleen bezorgd is over het hebben van een goed getuigenis voor mensen, bewijst hiermee geen vrees te hebben voor God. Hij

is een farizeeër. Mensen kijken naar de buitenkant, maar God ziet ons hart aan (1 *Samuël* 16:7). Het belangrijkste kenmerk van een godvrezend man is dat hij er naar streeft om zijn hart rein en puur te houden voor God.

Kenmerk 32

Farizeeën zeggen dat ze nooit het kwaad zouden hebben gedaan wat anderen deden

"Wee u, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, want u bouwt de graven voor de profeten en versiert de grafmonumenten van de rechtvaardigen, en u zegt: Als wij in de tijd van onze vaders hadden geleefd, hadden wij niet met hen meegewerkt om het bloed van de profeten te vergieten." (Mattheüs 23:29,30)

Farizeeën kijken naar de zonden en fouten van anderen en zeggen vervolgens: "Wij zouden dat nooit doen. Wij zouden ons nooit zo kleden. We zouden ons nooit zo hebben gedragen. We zouden zulk soort dingen nooit hebben gezegd", enz.

We moeten erkennen dat we, zelfs al ben je de beste christen, hetzelfde verdorven vlees hebben dat elk kind van Adam heeft. Farizeeën herkennen de verdorvenheid in hun vlees niet. Een godvrezend man zal toe moeten geven dat hij in staat is om elke zonde te plegen, die ooit door iemand is gepleegd. Hij moet toegeven dat het alleen Gods beschermende genade is, die hem ervan weerhouden heeft om veel zonden te doen. Een oude heilige van God zei, toen hij een crimineel naar de executieplaats geleid zag worden: "daar ga ik, ware het niet dat Gods genade mij behouden heeft". Die heilige erkende dat hij in staat was alle misdaden te begaan die deze crimineel had begaan, als hij zijn hart niet had geopend om de beschermende kracht van Gods genade te ontvangen. Elke godvrezende man zal dit toegeven, maar een farizeeër zal dit nooit erkennen.

Kenmerk 33

Farizeeën vervolgen de profeten van God

"Daarom zie, Ik zend profeten (...) sommigen van hen zult u doden en kruisigen, en sommigen van hen zult u geselen in uw synagogen, en u zult hen vervolgen van stad tot stad, opdat over u al het rechtvaardige bloed zal komen dat vergoten is op de aarde, vanaf het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed van Zacharia, de zoon van Berechja, die u gedood hebt tussen de tempel en het altaar." (Mattheüs 23:34-35)

Farizeeën zijn beledigd als ze de waarheid verkondigd horen worden door een profeet. Ze zullen zulke predikers op de één of andere manier gaan vervolgen. Ze houden van predikers die hen vleien, maar ze haten predikers die hen terechtwijzen en corrigeren. De profeten uit het Oude Testament vertelden het volk Israël over hun zonden, recht op de man af – en ze werden allemaal vervolgd en sommige van hen werden zelfs gedood. Als u zich beledigd voelt door een terechtwijzing of een correctie van een godvrezende man, dan is het erg waarschijnlijk dat ook u een farizeeër bent.

Kenmerk 34

Farizeeën geven veel om de meningen van mensen

"De doop van Johannes, vanwaar was die, uit de hemel of uit de mensen? En zij overlegden met elkaar, en zeiden: (...) als wij zeggen: Uit de mensen, dan zijn wij bevreesd voor de menigte, want zij houden allen Johannes voor een profeet. En zij antwoordden Jezus en zeiden: Wij weten het niet." (Mattheüs 21:25-27)

De farizeeën waren altijd bezorgd over wat anderen van hen dachten als ze een standpunt namen in een bepaalde zaak. Hun overtuigingen werden niet bepaald door wat Gods Woord onderwees, maar door wat de mensen om hen heen van hen zouden denken. Ze waren niet bezorgd om de meningen van de Romeinen of de

Grieken, maar ze waren bezorgd om de meningen van hun mede-Joden.

Als jij meer bezorgd bent over hoe de mensen in je kerk over je denken, dan dat je het goede doet in overeenstemming met je geweten, dan ben je een farizeeër. Veel predikers doen en zeggen dingen om een groep mensen in hun kerk tevreden te stellen. Veel gelovigen willen dat hun kinderen zich correct gedragen. Ze willen dit niet om de glorie van God, maar omdat ze als ouders geëerd willen worden. Ze maken veel domme regeltjes voor hun kinderen en zorgen ervoor dat ze zich gedragen als “tinnen soldaatjes”.

In 1987 was mijn oudste zoon klaar met school en werd toegelaten tot twee universiteiten – IIT in India en een betere universiteit in Amerika (met een studiebeurs). Toen hij me vertelde dat hij liever naar de universiteit in Amerika wilde, zei ik: “Dat is goed, ik zal je reis er naartoe betalen.” (*Tegenwoordig zijn er veel jonge mensen uit onze kerken in India, die in Amerika studeren, maar in 1987 gebeurde dat nog niet. Er was toen sprake van een farizeïsche gedachte onder veel van onze broeders, dat “geestelijk gezinde mensen uit India niet naar het buitenland gaan of hun zonen naar het buitenland sturen – noch naar de Arabische Golf, noch naar Amerika.”*) Mijn zoon was dan ook verrast dat ik hem toestemming gaf en hij vroeg me: “Wat zullen de mensen uit de kerk zeggen als ze horen dat je me in Amerika laat studeren?” Ik was echter niet van plan om mijn kinderen te laten leven volgens regels, die gemaakt waren door farizeeën. Ik wilde dat ze in de vrijheid van Christus zouden leven. Ik zei dus tegen mijn zoon: “dat test alleen maar of ik vrij ben t.o.v. de meningen van anderen.”

Interessant is dat er mensen waren die eerst kritiek leverden op het feit dat ik mijn zoon naar Amerika liet gaan, en die later zelf *hun kinderen* naar Amerika stuurden. Farizeeën zijn zo: ze verkondigen zeer strenge regels voor anderen, maar passen later deze regels aan als het gaat om hun eigen familieleden. Het is zeer zeldzaam als je iemand vindt (zelfs onder oudere broeders) die volledig vrij is van partijdigheid ten opzichte van familieleden.

We kunnen onze kinderen aan de wereld verliezen, als we bezorgd zijn om de meningen van anderen. Vernietig niet de toekomst van je kind door te luisteren naar dwaze, wettische regeltjes, die gemaakt worden door farizeïsche ouderlingen uit je kerk. Paulus zei: *“ik wil me op niets anders laten voorstaan dan het kruis van Jezus Christus, onze Heer, waardoor de wereld voor mij is gekruisigd en ik voor de wereld” (Galaten 6:14).* Het tevreden willen stellen van mensen is als het leven in een ruimte gevuld met een vieze geur. Ga eruit en leef in de frisse lucht van vrijheid in Christus.

Kenmerk 35 **Farizeeën houden van geld**

“En al deze dingen hoorden ook de Farizeeën, die geldzuchtig waren.” (Lukas 16:14)

Meestal denken we bij farizeeërs niet gelijk aan liefde voor geld. Toch is dit één van de duidelijkste kenmerken van een farizeeër. Zelfs als je geen enkele van de andere 49 kenmerken bezit, alleen deze, dan ben je toch een farizeeër. Farizeeën zijn muggenzifters als het gaat om kleine regels in de Wet, maar op geld zijn ze enorm gesteld. Jezus had net gezegd: (*in Lukas 16:13*) *“Jullie kunnen niet God dienen én de mammon (materiële rijkdom).”* De farizeeën bespotten deze verklaring (*vers 14*), omdat ze van geld hielden en ze ook het gevoel hadden dat ze van God hielden. Een gelovige kan materiële rijkdom gebruiken als zijn knecht, maar op het moment waarop hij het lief begint te krijgen, wordt hij een farizeeër.

God gaf ons materiële dingen om te gebruiken en mensen om lief te hebben. De duivel is er in geslaagd om dit om te keren bij de mensen, en als gevolg hiervan houden de mensen van *materiële dingen* en gebruiken ze *mensen* (voor hun eigen voordeel). Jezus kwam op aarde om deze zaken weer om te draaien, zodat we mensen lief

kunnen hebben en materiële dingen gebruiken (om mensen te zegenen). Godvruchtige mensen ontzeggen zich veel materiële dingen, zodat ze anderen hiermee kunnen zegenen. Zo leefde Jezus.

Veel predikers die erg op kleine regeltjes letten, die zij opleggen aan anderen, zijn zelf liefhebbers van geld. Ze verwaarlozen zelfs hun verantwoordelijkheden in de kerk om meer geld te verdienen voor zichzelf. Het zijn farizeeërs en ze denken altijd aan geld.

Kenmerk 36

Farizeeën denken dat ze beter zijn dan anderen

"En Hij sprak ook met het oog op sommigen die (...) alle anderen minachtten, deze gelijkenis: Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een farizeeër (...) en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank u dat ik niet ben zoals de andere mensen." (Lukas 18:9-11)

In deze gelijkenis is het eerste wat opvalt, dat deze farizeeër niet tot God bad. Hij bad tot *zichzelf* (vers 11). Hij dankte God er in zijn hart voor dat hij beter was dan anderen. Hij zei dit niet hardop, anders zou hij zijn goede reputatie op het gebied van nederigheid hebben verloren!!

Stel u voor dat iemand op een dag zijn geduld verliest en boos op u wordt. U houdt echter controle over uw humeur en blijft rustig. Achteraf feliciteert u stiekem uzelf en u zegt: "Heere, dank U dat ik niet ben als die persoon. Dank U dat ik controle over mezelf heb." Op dat moment hebt u op dezelfde manier gebeden als de farizeeër. Die andere persoon viel misschien in de "kuil van de woede", maar u viel in een veel diepere kuil die "geestelijke hoogmoed" heet. Wie van jullie was er slechter? Die andere persoon kan later zijn fout inzien, berouw tonen en terugkeren naar God. U zult misschien nooit uw eigengerechtigheid zien en dus ook nooit berouw tonen over uw geestelijke hoogmoed! Tenslotte zal deze persoon in Gods ogen beter eindigen dan u.

Geestelijke hoogmoed is te vergelijken met een ui. Als je er één laag afgepeld hebt, dan denk je dat je klaar bent. Eronder zit echter weer een andere laag, en daaronder weer één enz. We kunnen geestelijke hoogmoed nooit helemaal uit ons leven op aarde verwijderen, maar we kunnen de ui wel heel klein krijgen door onszelf oprecht te beoordelen, in plaats van het veroordelen van anderen!!

Geestelijke hoogmoed is ook erg subtiel en kan verschuild gaan onder een kleed van bescheidenheid. Een juffrouw van een zondagschool vertelde deze gelijkenis over de farizeeër en de tollenaar een keer aan haar klas. Aan het eind zei ze (woorden die precies zo klinken als de woorden van de farizeeër), "kinderen, laten we God danken dat we niet zijn zoals de farizeeër"! Wij, op onze beurt, lachen hierom en zeggen: "Dank U God, dat we niet zo zijn als die juffrouw van de zondagschool"! Ja, geestelijke hoogmoed is inderdaad net een ui!!

Trots en egoïsme zijn twee zonden waar we nooit helemaal bevrijd van zullen zijn, totdat Christus wederkomt en we net zo zullen worden als Hij. Deze zonden zijn als uien met ontelbaar veel lagen. Als we ons ervan reinigen zodra we één van deze lagen in ons leven zien, dan kunnen we stap voor stap deze "ui" kleiner maken. Het zou ons verlangen moeten zijn om deze "ui" zo klein mogelijk te maken, voordat Christus wederkomt. Als je dat doet, ben je op het goede spoor en zul je nooit een farizeeër zijn.

Kenmerk 37

Farizeeën vertrouwen in hun eigen rechtvaardigheid

"En Hij sprak ook met het oog op sommigen die van zichzelf overtuigd waren dat zij rechtvaardig waren (...), deze gelijkenis." (Lukas 18:9)

Er is een rechtvaardigheid door het geloof dat een geschenk van God is, maar er is ook een rechtvaardigheid die we zelf kunnen creëren. De manier om uit te vinden welke jij hebt is door jezelf af te vragen of je trots bent op je rechtvaardigheid. Als dat zo is, dan heb je het zelf gecreëerd. Als je de rechtvaardigheid van God als geschenk zou hebben ontvangen, dan zou je er dankbaar voor zijn en niet trots. Farizeeën hebben een rechtvaardigheid waar ze trots op zijn.

Je kunt trots zijn op een boek dat je hebt geschreven, maar je kunt niet trots zijn op een boek dat iemand anders geschreven heeft. Als je dus trots bent op goede kwaliteiten die je hebt (bijvoorbeeld: nederigheid, vrijgevigheid of gebedsdiscipline), dan heb je deze zelf gecreëerd. Als je trots bent omdat je gul en gastvrij bent, dan kunnen dit ook menselijke kwaliteiten zijn en niet de goddelijke natuur. Als ze namelijk deel uit zouden maken van de natuur van God en Hij ze voor niets aan jou zou hebben gegeven, hoe zou je er dan trots op kunnen zijn? Gastvrijheid is een deugd, maar als je er trots op bent, dan zal het stinken voor God.

Dit principe is ook van toepassing op andere gebieden, die niets te maken met gerechtigheid. Misschien kun je beter zingen, muziek maken of preken dan iemand anders. Misschien is jouw kerk wel groter dan die van anderen. Alles waar je trots op bent is het resultaat van je eigen arbeid. Als het Gods werk is kun je er niet over opscheppen.

Veel mensen scheppen op over de offers die ze gebracht hebben voor God. Dit maakt duidelijk dat ze niet de onmetelijkheid zien van Jezus' offer voor hen aan het kruis. Kun je een ster zien als de zon schijnt? Nee. Als het offer van Jezus op Golgotha in onze gedachten zo helder wordt als de zon, dan zullen al onze onbeduidende offers verdwijnen zoals overdag de sterren verdwijnen. We zullen ze zelfs geen "offers" meer durven noemen. Als je al jouw offers kunt herinneren, dan moet je je wel in de duisternis bevinden. We kunnen namelijk alleen 's nachts de sterren zien!!

Kom in geloof en nederigheid, ontvang de gerechtigheid van God die Hij je biedt in Christus en geef Hem alle eer hiervoor, al de dagen van je leven. Dan zal je nooit een farizeeër worden.

Kenmerk 38

Farizeeën kijken neer op anderen

"En Hij sprak ook met het oog op sommigen die (...) anderen minachtten, deze gelijkenis."
(Lukas 18:9)

Er zijn verschillende redenen te noemen waarom mensen met minachting naar anderen kijken. Mensen kunnen vanuit hun opvoeding geleerd hebben om op mensen neer te kijken die een lagere sociale status, gezondheid, opleiding, o.i.d. hebben. Ook als je erg intelligent bent en op school de hoogste cijfers haalt van jouw klas, kun je met minachting gaan kijken naar anderen. Als je ook nog ouders hebt die je laten denken dat je een genie bent, kun je nog erger worden op dit gebied.

Ik smee alle ouders: als uw kinderen intelligent zijn, ruïneer ze dan alstublieft niet door over hen op te scheppen. Ik heb in ons huis een regel gemaakt dat mijn zonen nooit met iemand zouden praten over hun niveau in de klas of over prijzen die ze hebben gewonnen. Ik wist dat als zij trots zouden worden, ze de genade van God direct zouden verliezen. Ze zouden in zonde vallen en nooit in staat zijn om verbondenheid te hebben met normale broeders. Ik vrees dat veel ouders hun kinderen op deze manier geruïneerd hebben.

Het is een veel voorkomende gewoonte bij kinderen om grapjes te maken over iemand die niet met het juiste accent de "moedertaal" kan spreken. Pas op dat u dit gedrag niet

bemoedigt in uw huis. Is er iemand van ons die, nadat hij geboren was, meteen kon spreken met het juiste accent? We zouden God moeten danken voor alle vaardigheden die we hebben. We mogen er echter nooit trots op zijn. Weet je met welk accent ze in de hemel praten? Met het accent van *nederigheid* en *liefde*. Laten we deze accenten goed aanleren.

Misschien ben u een vrouw die uw huis brandschoon houdt en alles op de juiste plek hebt staan. Als u een rommelig en slordig huis van iemand anders ziet, veracht u haar misschien wel. U bent dan een farizeeër, terwijl de persoon van wie het slordige huis is misschien wel een godvruchtig persoon is.

Sommige broeders hebben weinig muzikaliteit en als ze beginnen te zingen tijdens de lofprijzing in de kerk, zullen ze altijd vals inzetten. Veracht ze niet, want God luistert niet naar de muziek. Hij luistert naar de woorden. De broeders die vals zingen kunnen oprechter zijn dan jij, die alles zuiver zingt. Persoonlijk dank ik God voor zulke broeders, omdat zij de bekwame muzikanten in de kerk nederig houden. Het is de farizeïsche muzikant die de kerk vernietigt, niet de amuzikale broeder. God houdt van amuzikale broeders net zo veel als van ieder ander, maar Hij verwerpt farizeeën. Zulke farizeeën wacht een verrassing op de dag dat de Heere terug komt.

Ik zeg niet dat je niet de beste mag zijn in de klas, of dat je je huis niet schoon moet houden, of dat je niet zuiver moet zingen. Helemaal niet. Laten we deze dingen vooral doen. Laten we echter nederig blijven en niet iemand verachten die niet kan wat wij kunnen.

Er zijn veel gebieden als deze, waarin we anderen gemakkelijk kunnen verachten. Er staat in Job 36:5: *“God is machtig, maar Hij veracht niets”*. Hoe meer we op God lijken, hoe meer we mensen gaan waarderen en stoppen met het verachten van mensen - om watvoor reden dan ook.

Laten we onszelf dus reinigen en leren om te kijken naar mensen zoals God naar hen kijkt. *“Wat hebt u dat u niet hebt ontvangen? En als u het ook ontvangen hebt, waarom roemt u alsof u het niet ontvangen had?”* (1 Korinthe 4:7)

Kenmerk 39 **Farizeeën verheffen zich boven anderen**

“Ik zeg u: Deze tollenaar ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis in tegenstelling tot die farizeeër. Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden.” (Lukas 18:14)

Farizeeën kunnen niet gerechtvaardigd worden door God, omdat ze zichzelf verhogen. God vernedert iedereen die zichzelf verhoogt boven anderen.

Er zijn veel subtiele manieren waarop we onszelf boven anderen kunnen verheffen. We kunnen ons zo gedragen dat anderen zich klein en inferieur gaan voelen ten opzichte van ons. Getalenteerde mensen en muzikanten zijn hier in groot gevaar. Je moet in de kerkdienst geen muziekinstrument bespelen op een manier waardoor mensen bewondering voor je krijgen. Je bent er om mensen te helpen in het aanbidden van God en niet om hen jou te laten aanbidden!!

Soms spreken echtparen over de vreugde van het getrouwde leven in de aanwezigheid van enkele zusters die ouder zijn en niet getrouwd. Ze verhogen hun huwelijksrelatie wanneer ze zo praten, zonder aandacht te hebben voor de gevoelens van die zusters. We moeten anderen geen pijn doen met zulke getuigenissen. Farizeeërs zijn totaal onverschillig als het om de gevoelens van anderen gaat. Dat is ook de reden waarom ze niet gerechtvaardigd kunnen worden door God, want God rechtvaardigt alleen de nederigen.

Er zijn nog veel andere manieren waarop we ons kunnen verheffen boven anderen. We moeten de Heilige Geest vragen ons gevoelig te maken op dit gebied.

Kenmerk 40

Farizeeën scheppen op over hun eigen prestaties

"De farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week. Ik geef tienden van alles wat ik bezit." (Lukas 18:11,12)

We begeven ons in groot gevaar wanneer we vertellen over wat God door ons gedaan heeft. We moeten ons getuigenis geven voor de glorie van God, maar we moeten daarbij enorm oppassen dat we niet opscheppen over onze eigen prestaties, zoals de farizeeën dit deden. Vooral voor predikanten schuilt hier een groot gevaar in. Veel verslagen van het werk van christenwerkers die verstuurd worden vanuit India naar de westerse landen, bevatten een geest van trots. Deze werkers proberen te bewijzen dat ze een groot werk voor God doen en mogelijk proberen ze zelfs subtiel te impliceren dat ze een groter werk doen dan andere missies die in India plaats vinden.

We mogen in het geheel niet opscheppen over wat we voor God doen, als we vrij willen zijn van farizeïsme.

We moeten het werk dat we voor God doen alleen tussen onszelf en God houden. We kunnen geen genade van God ontvangen als er ook maar een klein beetje trots in ons leven is, want God geeft zijn genade alleen aan de nederige.

Kenmerk 41

Farizeeën klagen anderen aan

"En de schriftgeleerden en de Farizeeën brachten een vrouw bij Hem die op overspel betrapt was. En toen ze haar in het midden hadden doen staan, zeiden zij tegen Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt bij het plegen van overspel. In de wet nu heeft Mozes ons geboden zulke vrouwen te stenigen; U dan, wat zegt U? En dit zeiden zij om Hem te verzoeken, opdat zij iets hadden om Hem aan te klagen." (Johannes 8:3-6)

De farizeeën hadden niet het hart van God begrepen achter de wet die stelde dat overspelige vrouwen gestenigd moesten worden. God hield er niet van om vrouwen dood gestenigd te zien worden, maar Hij wilde een ernstige afschrikking opwerpen voor overspel. De farizeeën waren hier niet echt geïnteresseerd in het gehoorzamen van de wet. Het enige wat ze wilden waren een paar redenen om Jezus te kunnen beschuldigen. Ze hadden de zondige vrouw al beschuldigd en nu wilden ze ook nog de Zoon van God beschuldigen, die zonder zonden was. Dat is hoe farizeeën zijn. Ze hebben geen vrees voor God en ze beschuldigen de meest godvruchtige mannen net zo hard als dat ze iemand anders zouden beschuldigen.

De farizeeën dachten dat dit een onontkoombare situatie was, omdat alles wat Jezus zou kunnen zeggen, reden zou geven om Hem te beschuldigen. Als Hij zou zeggen: "stenig haar", zouden ze Hem kunnen beschuldigen van gebrek aan barmhartigheid en als Hij zou zeggen: "Nee, stenig haar niet", dan zouden ze Hem kunnen beschuldigen van ongehoorzaamheid aan de wet van Mozes. Het was alsof ze een muntje opgooiden en zeiden: "Als het kop is winnen wij en als het munt is verlies jij". In beide gevallen zouden ze de zaak winnen. Maar ze wonnen niet! Ze verloren! Jezus antwoordde hen niet direct, maar ging zitten en wachtte op een woord van Zijn Vader. Zodra Hij het antwoord van de Vader gehoord had, zei Hij: "Laat Hij die zonder zonde is, de eerste steen werpen". Eén zin van de Vader was genoeg om het probleem op te lossen.

Als je luistert naar de Heilige Geest, zal je in situaties als deze geen lange preek nodig hebben. Eén zin kan de monden van je vijanden sluiten. God geeft zulke woorden van wijsheid ook vandaag nog aan diegenen die niet farizeïsch zijn en niet anderen beschuldigen. Gods belofte aan zulke mensen is: *“Want Ik zal u mond en wijsheid geven die al uw tegenstanders niet zullen kunnen weerspreken of weerstaan.”* (Lukas 21:15)

Was Jezus tegen overspel? Ja, dat was Hij zeker. Hij was echter veel meer tegen wetticisme dan tegen overspel. We zien dat hier heel duidelijk: de overspelige vrouw bevond zich aan de ene kant van Jezus en de wettische farizeeërs aan de andere kant. Uiteindelijk vinden we alleen de overspelige vrouw aan de voeten van Jezus. De anderen werden verdreven door het woord dat Jezus sprak. Overspel was slechts een splinter in het oog van de vrouw ten opzichte van de massieve balken van wetticisme en haat in de ogen van de farizeeën.

Ga nu bij jezelf na hoeveel keer je goede broeders en zusters beschuldigd hebt van dingen die nog niet eens half zo erg zijn als overspel. Denk aan de dingen die je achter hun rug om, thuis of ergens anders, hebt uitgesproken. Elke keer als je deze beschuldigingen toelaat, wordt de balk in je ogen (je harde, veroordelende, beschuldigende houding ten opzichte van anderen) groter en wordt je steeds blinder voor geestelijke zaken. Wie heb je dan uiteindelijk benadeeld? Jezelf, meer dan wie dan ook.

Denkt u dat iemand met een balk in zijn ogen een oogarts kan zijn die splinters uit de ogen van anderen kan verwijderen? Je moet luisteren naar het Woord van God, dat zegt: *“Laat je broeders en zusters met rust. Ze hebben alleen maar een paar splintertjes in hun ogen. De balk in je eigen oog is veel erger dan al hun splintertjes bij elkaar.”*

Waarom was Jezus zo erg tegen deze geest van beschuldiging? Dit kwam doordat Hij, toen Hij in de hemel was, de satan (de “aanklager van onze broeders”) dag en nacht de mensen hoorde beschuldigen. Toen Jezus naar de aarde kwam en zag dat de mensen dezelfde geest hadden, herinnerde dit Hem aan de satan. Jezus haatte deze geest van beschuldiging toen en Hij haat het ook vandaag nog. *Besef je dat je Jezus aan de satan herinnert, wanneer je anderen beschuldigt?* De meeste gelovigen zien dit niet, vanwege de verblindende balk die in hun oog zit.

Als er een boodschap is die ik al 30 jaar verkondig, dan is het deze wel: *Als je geestelijk wilt groeien, stop dan met het beoordelen van anderen en begin met het beoordelen van jezelf.* Gebruik je microscoop voor jezelf en niet voor anderen. Ik zal je vertellen wat je moet doen als je hiermee klaar bent. Beoordeel jezelf nog meer. Wanneer je hiermee moet stoppen? Als je net zo bent als Christus. De apostel Johannes vertelde aan het eind van zijn leven het volgende aan gelovige mensen: *“Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn (...) En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is.”* (1 Johannes 3:2,3)

Hoe moet een kerkleider dan iemand die zondigt corrigeren? Met barmhartigheid, met een enorme barmhartigheid, met net zoveel barmhartigheid als de Heere aan hem heeft getoond. Jezus negeerde de zonde van overspel niet die de vrouw had begaan. Nee. Hij vertelde haar allereerst met veel mededogen: *“ik veroordeel u niet”*. Vervolgens waarschuwde Hij haar met klem: *“bega deze zonde nooit meer”*. Gods genade is niet dat Hij onze zonden door de vingers ziet! Het vergeeft ons onze zonden eerst en daarna waarschuwt het ons om niet meer te zondigen en helpt het ons om niet meer te zondigen.

Waarom zijn de farizeeën weggegaan? Ze zouden allemaal in gebrokenheid naar de Heere toe moeten gaan en zeggen: *“Heere vergeef me. Nu zie ik mijn eigen verborgen zonden en mijn harde wettische houding. Ik zie nu in dat ik veel slechter ben dan deze*

vrouw. Alstublieft, heb medelijden met mij.” Geen enkele van hen kwam echter zo naar Jezus toe.

Hoe zit het met u, die in zoveel mensen schuld hebt gezocht voor de één of andere fout die je van hen hebt gezien? Laat je je vandaag breken door de Heere?

Als sommige mensen naar me toe komen om zich te verontschuldigen voor iets wat ze tegen mij gezegd of gedaan hebben, voel ik soms dat ze niet gebroken zijn. Dit bewijst dat ze zich niet echt bekeert hebben van hun zonde. Ze gehoorzamen de wet alleen maar om hun geweten schoon te houden. Ik vergeef hen onmiddellijk, maar ben er zeker van dat ze weer in deze zonden zullen vallen, omdat ze wettisch zijn. Ze hebben zich “technisch” gerealiseerd dat ze ongehoorzaam zijn geweest aan “*wet nummer 347*” (*Gij zult geen kwaad spreken tegen of over een oudere broeder*) en dat ze zich daar nu voor moeten verontschuldigen. Ze volgen dus de formaliteit van verontschuldiging om “*wet nummer 9*” (*Gij zult excuses aanbieden aan degene die gij onrecht hebt aangedaan*) te gehoorzamen! Er is echter geen verandering opgetreden in hun hart. Ze gaan met hun leven door zoals voorheen.

Als God ons licht geeft over onze zonden, zullen we zo verblind zijn door dat licht, dat we als een dode zullen vallen aan de voeten van Jezus (*Handelingen 1:17*) en we onszelf zullen beschouwen als de grootste zondaar op aarde (*1 Timotheüs 1:15*). Heeft u zichzelf ooit zo gevoeld, of hebt u alleen het gevoel gehad dat u klein foutje hebt gemaakt? Als dat zo is, dan bent u een farizeeër en kan het niet goed met u gaan totdat u berouw hebt van het stenigen van arme mensen die splintertjes in hun ogen hebben. Laat God uw harde hart breken.

Jakobus 2:13 herinnert ons er aan dat “*onbarmhartig zal het oordeel zijn over hem die geen barmhartigheid heeft bewezen.*” Kerkleiders zijn vaak de belangrijkste boosdoeners op dit gebied. Ook ouders moeten oppassen dat ze niet onbarmhartig zijn ten opzichte van hun kinderen.

Een kerkleider die in overspel valt kan hierin nooit een hele kerk met zich meeslepen. Iedere gelovige weet dat overspel een zonde is, dus zal de leider direct uit zijn positie worden geplaatst. Als een kerkleider wettisch is, is er echter een veel groter gevaar, omdat hij ‘*heiligheid*’ predikt. De mensen uit de kerk die geen licht hebben op wetticisme zullen hem volgen en zelf wettisch worden. Als een blinde farizeeër zal hij dus ook anderen leiden in de diepe put van wetticisme, waarin hij zelf is gevallen.

Hebt u gezien dat het oordelen en beschuldigen van anderen erger is dan tien keer in overspel vallen? Hoeveel berouw zou u hebben als u de afgelopen maand 10 keer in overspel zou zijn gevallen? Nog meer berouw moet u hebben over de geest van beschuldiging.

Kenmerk 42

Farizeeën verbeelden zich dat God hun vader is terwijl satan hun vader is

“Jezus dan zei tegen hen: Als God uw Vader was, zou u Mij liefhebben (...) u bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen.” (Johannes 8:42,44)

Jezus vertelde de farizeeën recht in hun gezicht dat ze de duivel als vader hadden. Sommige predikanten geloven dat geen enkel mens een kind van de duivel is. Maar Jezus beweerde iets anders; en Hij wist de waarheid hierover beter dan wie dan ook. Deze farizeeën verbeeldden zich dat God hun Vader was, terwijl in feite satan hun vader was. Zo is het ook met de farizeeërs van nu. Kinderen uiten de natuur van hun vader; en farizeeën zijn “*aanklagers van de broeders*”, zoals hun vader, de duivel. Het is verbazingwekkend dat zo veel “*christenen*” andere gelovigen blijven beschuldigen en veroordelen, en zich toch niet lijken te realiseren dat dit de kenmerken van de satan zijn. Hij moet dus wel hun vader zijn! Hoe kunnen zulke mensen zich inbeelden dat

God hun vader is? Dat is totale blindheid! De farizeeën uit de eerste eeuw geloofden niet wat Jezus hen zei en de farizeeën van nu geloven het ook niet.

Ik heb soms mensen, die al vele jaren naar onze kerk kwamen, verteld dat ik niet ervoer dat ze God kenden, ondanks het feit dat ze de woorden “Heere Jezus, kom in mijn hart” op een moment in het verleden hadden nagezegd – dit zei ik omdat ik geen vrucht zag in hun leven die er op kon duiden dat ze God kenden. Veel kerkleiders zijn niet trouw (zoals Jezus) in het vertellen van de waarheid tegen mensen. Ze hebben meer interesse in hun eigen reputatie dan dat ze mensen willen redden van de hel. Het bloed van deze onbekeerde mensen kleeft aan de handen van zulke leiders.

Kenmerk 43

Farizeeërs zijn leugenaars en moordenaars

“U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.” (Johannes 8:44)

De farizeeën hadden moordzuchtige verlangens ten opzichte van de vrouw die betrapt werd op overspel. De farizeeën van tegenwoordig zijn beschaafder geworden en vermoorden mensen alleen nog met hun tong.

Hebt u iemands reputatie vermoord door kwade verhalen over hem te verspreiden – ook al waren deze verhalen waar? Wanneer satan gelovigen beschuldigt bij God, spreekt hij tot God geen leugens. Hij spreekt de waarheid, omdat hij weet dat hij tegen God niet kan liegen. Hij vertelt God de waarheid over uw zonden, maar wel met de geest van beschuldiging. Het is op dezelfde manier mogelijk om met de geest van de aanklager waarheden te vertellen over een gelovige, maar met de bedoeling zijn reputatie te vernietigen of beschadigen. Niemand van jullie zou zulke verhalen over zijn eigen kinderen rondvertellen. Als uw dochter overspel zou plegen, zou u dan iedereen in de kerk erover vertellen, of zou u uw best doen om het te verbergen? Veel van jullie zonen en dochters hebben dwaze dingen gedaan in het verleden. Maar jullie hebben hen als ouders een hand boven het hoofd gehouden en hun reputatie beschermd. Waarom doet u niet hetzelfde wanneer het om een zoon of dochter van een broeder gaat? We moeten af van de “moordenaars” in de kerk.

Farizeeërs zijn ook leugenaars. Ik heb jaar in jaar uit steeds weer gezien dat als een gelovige in de zonde valt, hij gelijk begint met het vertellen van leugens. Het is alsof de satan zijn hart en tong onmiddellijk overneemt. Ze zullen hun leugens goed praten en doen alsof ze eerlijk zijn. Ze zullen er omheen draaien en overal over praten, behalve over de waarheid. Ze zullen je niet recht in je gezicht kijken als ze praten. De duivel is de vader van de leugen, maar hij heeft een moeder nodig om deze leugens voort te brengen. Petrus vraagt aan Ananias, *“waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt?” (Handelingen 5:3)*. Als een predikant liegt, dan heeft hij op dat moment zijn tong aan de satan gegeven. Hij kan dan niet verwachten dat God zijn tong zal gebruiken en zal zalven om te prediken, voordat hij zijn zonde belijdt, berouw heeft en deze gewoonte nalaat.

We zouden van liegen net zo’n afkeer moeten hebben als van moord.

Kenmerk 44

Farizeeën vervolgen degenen die niet naar hen luisteren

“Zij antwoordden en zeiden hem (de blinde man die genezen was): “U bent geheel in zonden geboren, en onderwijst u ons? En zij wierpen hem de synagoge uit.” (Johannes 9:34)

De farizeeën konden de arme blindgeborene niet genezen. Maar toen Jezus hem genas werden zij verstoord, noemden ze hem een zondaar en zetten hem uit de synagoge.

Farizeïsche kerkleiders dreigen met een “kerkverbod” als mensen geen gehoor geven aan hun bevelen. Ze houden er van om gezag en controle over anderen te hebben. Jezus zei dat als een broeder zondigt, we naar hem toe moeten gaan om er met hem over te spreken en om hem te winnen (*Mattheüs 18:15*). De kerkelijke ban moet de laatste optie zijn. Het moet altijd ons doel zijn om te proberen een zondigende broeder te winnen voor God.

Een gelovige kan in zonde vallen en verkeerde dingen doen. Als dat gebeurt, heeft zijn kerkleider twee opties: met hem spreken zoals Jezus gedaan zou hebben, of zoals een farizeeër gedaan zou hebben. Jezus zou proberen om de broeder voor zich te winnen, maar de duivel wil hem vernietigen. Farizeeën hebben een verbond met de duivel en zullen degenen die niet naar hen luisteren of zich niet aan hun gezag onderwerpen, kwellen en vervolgen.

Kenmerk 45

Farizeeën zijn jaloers op hen die wonderen verrichten die zij zelf niet kunnen

"De overpriesters dan en de farizeeën riepen de raad bijeen en zeiden: Wat doen we? Want deze Mens doet vele tekenen. (...) Vanaf die dag dan waren zij vastbesloten om Hem te doden."
(*Johannes 11:47,53*)

Hier in *Johannes 11* heeft Jezus zojuist Lazarus uit de dood opgewekt. De farizeeën zouden hier opgewonden over moeten zijn, maar waren dat niet, omdat de Man die dit wonder had verricht niet uit hun groep kwam. Jezus behoorde tot een ander kerkverband!! De farizeeën waren groen van jaloezie. Jaloezie is zo duidelijk te herkennen dat zelfs een werelds mens als Pilatus dit herkende in de farizeeën (*Mattheüs 27:18*). Pas op voor jaloezie.

Farizeeën zijn jaloers op hen die wonderen verrichten. Ik bedoel hier niet de “namaak” wonderen mee die vandaag de dag door televisie-evangelisten worden verricht en ervoor zorgen dat veel gelovigen misleid worden. We hebben hier allemaal genoeg van gezien. Ik doel hier op de echte wonderen, die ook nu nog plaatsvinden. Deze wonderen zie je niet op televisie of bij de zogenaamde genezingskruistochten. De echte wonderen, die nu nog plaatsvinden (net als in de Handelingen van de Apostelen), gebeuren in plaatsen waar het evangelie voor de eerste keer wordt verkondigd – bijvoorbeeld in sommige plaatsen in Noord-India. Velen realiseren zich niet dat de wonderen die in de Handelingen van de Apostelen staan, plaatsvonden op plaatsen waar het evangelie voor het eerst werd gebracht. De mensen waardoor God vandaag wonderen werkt, zijn gewone, onbekende gelovigen; en ze maken net als Jezus geen reclame over de wonderen die ze hebben gezien.

God is een God van wonderen en als u er niet in vertrouwt dat Hij een wonder voor u kan doen, dan bent u een farizeeër. Als u ziek bent moet u niet de ziekte accepteren, maar God bidden om genezing. Als Gods kinderen hebben wij een aantal voorrechten die anderen niet hebben. We kunnen *“de krachten van de komende wereld proeven”* (*Hebreeënen 6:5*). Ook als het Gods wil is om u niet te genezen (om een bepaalde reden), dan kunt u Hem vragen om “iets beters dan genezing” te geven, zoals Hij aan Paulus gaf (*2 Korinthe 12:7-10*). Als u een ouderling bent in de kerk en een zieke komt naar u toe om te bidden, dan moet u bidden (met al het geloof dat je hebt) dat God hem zal genezen en hem hierdoor dichter naar Zich toe zal trekken. Als God uw gebed beantwoordt, wees dan voorzichtig. Geef Hem de eer en schep er niet over op, anders zult u een grotere farizeeër worden.

Kenmerk 46

Farizeeën veroordelen gelovigen, omdat ze iets niet doen wat zij wel doen

"Sommigen dan van de farizeeën zeiden: Deze Mens is niet van God, want Hij neemt de sabbat niet in acht." (Johannes 9:16)

Farizeeën beoordelen mensen niet op hun godsvrucht, maar ze kijken of men zich aan de religieuze rituelen houdt. Ze waren ervan overtuigd dat Jezus niet van God kwam, omdat hij de sabbat niet *op dezelfde manier* onderhield als zij. Ook wij kunnen onze eigen ideeën hebben over hoe iets moet gebeuren in de kerk. Als iemand dit niet op deze manier doet, kan het gebeuren dat hij wordt afgeschreven als goddeloze. Vooroordelen zijn een krachtig kwaad dat de gemeenschap ernstig kan schaden.

Het Leger des Heils (opgericht door William Booth in de 19e eeuw in Engeland) houdt geen heilig avondmaal in de kerkdienst. Eén van de redenen die ze hiervoor geven is dat veel van de dronkaards die tot geloof zijn gekomen, geneigd zijn om terug te vallen in alcoholisme, wanneer ze wijn ruiken bij het avondmaal. Ze brachten ook niet de waterdoop in de praktijk, omdat volgens hen veel mensen die gedoopt waren zich niet echt bekeerd hadden. Toch was William Booth één van de meest godvruchtige mannen in die tijd en hij en zijn vrouw brachten duizenden mensen van over de hele wereld, het uitschot van de maatschappij, tot Christus. Hoe zou u over zo'n man denken? Farizeeën zouden hem absoluut afwijzen, maar als ik 150 jaar geleden in Engeland zou wonen, dan zou ik hem steunen in zijn werk (het brengen van dronkaards, prostituees en dieven tot Christus, een werk dat niemand anders deed). Ik ben het niet eens met hun doctrines in deze twee zaken, maar ik zal nooit op basis van onenigheid over de doop en het heilig avondmaal iemands godsvrucht beoordelen.

We moeten oppassen dat we geen lege woorden van kritiek uiten tegen godvruchtige mensen als William Booth. Het klopt dat Paulus kritiek had op Petrus vanwege een standpunt van compromis dat hij innam (*Galaten 2:11*). Petrus had echter de genade, die God aan Paulus had gegeven, erkend (*Galaten 2:8*). Als een man als Paulus dus kritiek heeft op Petrus, dan is dat aanvaardbaar.

Wie hebben er tegenwoordig kritiek op godvruchtige mensen? Altijd diegenen die zelf niets voor God gedaan hebben en diegenen van wie God niet getuigd heeft. Zulke dwaze gelovigen durven godvruchtige mensen te bekritisieren, die duizend keer meer door God gebruikt zijn dan zichzelf. Dat is farizeïsme.

Kenmerk 47

Farizeeën testen God door Hem om tekenen te vragen

"Toen antwoordden sommigen van de schriftgeleerden en farizeeën: Meester, wij zouden van U een teken willen zien." (Mattheüs 12:38)

Farizeeën willen altijd een teken of een wonder om zeker te zijn van de waarheid. Ze kunnen niet leven met een eenvoudig geloof. Dit is de reden waarom religieuze bedriegers vandaag de dag in staat zijn om farizeeën te misleiden met valse tekenen en wonderen. Denk nooit dat het vragen om een wonder of een teken aan God, een teken van geestelijkheid is. Het is een kenmerk van de farizeeër. Dit verzoek om een teken vinden we ook in *Mattheüs 16:1*.

Kenmerk 48

Farizeeën hebben geen bezorgdheid om verloren zondaren

De farizeeën zeiden: *"Maar deze menigte, die de wet niet kent, is vervloekt." (Johannes 7:49)*

De huidige farizeeën kunnen dezelfde houding aannemen ten opzichte van verloren zondaren, door te zeggen: "De mensen die Christus niet als Zaligmaker accepteren die gaan naar de hel." Dat is waar, maar zo'n opmerking kenmerkt de spreker als een farizeeër, die geen zorg heeft voor verlorenen. Als je niet bezorgd bent om degenen die op weg zijn naar de hel, bewijst dit dat je een farizeeër bent.

Als we voor anderen getuigen, moeten we bezorgd zijn om hun heil en niet om het feit dat hun bloed niet langer op onze handen zit. Ik heb christenen gezien die willekeurig evangelisatiemateriaal uitdeelden onder mensen en in de brievenbussen stopten en vervolgens tevreden waren over het werk dat ze hadden verricht. *"Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden."* (Johannes 3:17) Een groot deel van het evangelisatiemateriaal dat door veel gelovigen wordt uitgedeeld, resulteert vaak alleen maar in het veroordelen van de ongelovigen. Het wordt gedaan vanuit het egoïstische motief om het eigen geweten te sussen, en niet met liefde en zorg om deze verloren mensen aan de voeten van de Heiland te brengen. Veel van deze "traktaat uitdelers" denken dat ze bezorgd zijn om verloren zielen, maar dat zijn ze niet. Het zijn farizeeën.

Kenmerk 49

Farizeeën hechten meer waarde aan hun tradities dan aan het Woord van God

"En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden." (Markus 7:9)

Elke kerk heeft wel tradities. Als deze tradities voor u belangrijker zijn geworden dan het Woord van God, bent u een farizeeër. Jezus vertelde de farizeeën dat ze tragsgewijs, door hun tradities boven Gods Woord te verheffen, Gods Woord (1) "nalaten", (2) "ter zijde stellen" en uiteindelijk (3) "krachteloos maken" (Markus 7: 8-13).

We moeten ons allemaal afvragen of we ons schuldig hebben gemaakt aan deze zonde. Zijn uw tradities belangrijker voor u dan het liefhebben van God met uw hele hart en het liefhebben van uw mede-gelovigen (in elk kerkverband), zoals Jezus u heeft liefgehad? Wijst u een kind van God af, alleen maar omdat hij zich niet houdt aan uw kerktradities? Als dat zo is, dan bent u een farizeeër.

Kenmerk 50

Farizeeën rechtvaardigen zichzelf

"En Hij zei tegen hen: U bent het die uzelf rechtvaardigt voor de mensen, maar God kent uw hart. Want wat hoog is onder de mensen, is een gruwel voor God." (Lukas 16:15)

Een farizeeër zal zichzelf in elke situatie rechtvaardigen. Hij kan niet nederig zijn fouten erkennen en de schuld voor zijn zonden en fouten op zich nemen.

Ook Adam kon niet de schuld voor zijn zonden op zich nemen. Toen God hem vroeg: "Heb je van de boom gegeten?" was het enige juiste antwoord geweest: "Ja God". *Maar hij zei dit niet.* Hij begon eerst zijn vrouw de schuld ervan te geven dat ze de vrucht aan hem had gegeven en daarna gaf hij God de schuld ervan dat Hij hem deze vrouw had gegeven (Genesis 3:12)!! Dit is wat bedoeld wordt met het rechtvaardigen van jezelf. Het gevolg ervan was dat Adam uit het paradijs werd verdreven.

De dief aan het kruis die gered werd, was anders. Hij zei: *"wij ontvangen straf overeenkomstig wat wij gedaan hebben"* (Lukas 23:41). Hij gaf niet zijn ouders de schuld van een slechte opvoeding, zijn vrienden van het feit dat ze hem op het slechte pad hadden gebracht, of de rechter van een bevooroordeeld, partijdig of te hard oordeel. Hij zei simpelweg: "Ik verdien deze straf helemaal." Als gevolg hiervan was hij

diezelfde dag nog met Jezus in het paradijs. Het paradijs is gemaakt voor degenen die de schuld van hun zonden op zich nemen en niet op iemand anders afschuiven.

Als u uw vrouw, God of iemand anders de schuld geeft, om uzelf te rechtvaardigen, dan bent u een farizeeër en bent u op weg naar de hel.

De laatste woorden van Jezus, die Hij sprak tegen de farizeeën, waren beangstigend: *“Slangen, adderengebroid, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen?”* (Mattheüs 23:33)

“Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied. Want onze God is een verterend vuur. Laat de broederliefde blijven.” (Hebreeë 12:28-13:1)

Farizeïsme is als de pus in een geïnfecteerde puist. Als je elke dag het pus verwijdert, zal je meer en meer pus vinden totdat het volledig is gereinigd. Op dezelfde manier moeten we al het farizeïsme uit ons verwijderen, totdat er niets meer van over is.

Laten we eerlijk erkennen: *“God, ik ben de schuldige. Het is niet mijn man of vrouw, mijn broeder, zuster, of iemand anders, die een farizeeër is. Ik ben het. Wees mij genadig en reinig mij geheel van het farizeïsme. Geef mij genade om een godvruchtig man en een discipel van U te zijn. Help mij om te allen tijde genadig te zijn voor anderen, zoals U voor mij genadig bent.”*

Moge de Heere ons helpen om elke dag op deze manier te leven, zodat we op een dag een rijke toegang hebben in Zijn koninkrijk.

Amen. Ja, Amen.